72ste JAARGANG No. 9397 Donderdag 25 Augustus 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curacao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Regering legt verklaring af inzake de vakbond-kwestie

Inmenging van buitenlandse organisaties wordt niet geduld

Willemstad. — De regering der Nederlandse Antillen heeft de volgende verklaring uitgegeven: „De moeilijkheden, welke zich de laatste weken op Aruba en Curacao in de verhoudingen tussen werkgevers hebben voorgedaan, vervullen de Regering met bezorgdheid. De werkgelegenheid in de Nederlandse Antillen is grotendeels afhankelijk van de blijvende voortzetting van het bedrijf van de grote hier werkzame ondernemingen, hetgeen slechts is te verwezenlijken bij een evenwichtige en verantwoorde ontwikkeling van de arbeidsverhoudingen.

De Regering heeft het in de Staatsregeling verankerde recht van vereniging en deswege het recht om vakorganisaties in het leven te roepen ten volle erkend en heeft hierdoor de Nederlands Antilliaanse werknemers doen weten, dat zij geen vrees behoeven te koesteren hierin van Overheidswege te worden belemmerd.

De Regering verwacht daartegenover van de werknemers, dat zij beseffen, dat zij zichzelven en hun gezinnen onherstelbaar zouden treffen, indien zij hun verstrekkende rechten niet met inzicht hanteren.

De bonafide vakorganisaties zullen de belangen van haar leden behartigen met in achtneming van de wetenschap, dat slechts door bevordering der goede verstandhouding tussen werkgevers en werknemers het algemeen belang en daardoor evenzeer het persoonlijk belang van de werknemer kan worden gediend.

De Regering kan niet dulden, dat buiten de Nederlandse Antillen gevestigde organisaties of personen invloed zouden aanwenden om met behulp van Nederlands Antilliaanse vakorganisaties belangen te dienen, welke de economie of andere belangen van de Nederlandse Antillen schaden.

Daarnaast wordt van werkgeverszijde verwacht, dat in het algemeen belang met alle middelen wordt gestreefd naar een goede verstandhouding met de arbeiders en organisaties van arbeiders en dat begrip wordt getoond voor de problemen, welke een normale evolutie van de arbeidsverhoudingen meebrengt.

De Regering spreekt tenslotte het vertrouwen uit, dat de in deze verklaring weergegeven mening mag bijdragen tot een blijvende welvaart van de Nederlands Antilliaanse maatschappij in al zijn geledingen.

De Minister-President,
w.g. E. Jonckheer

Excursie naar Suffisant

Willemstad. — De kinderen der CPIM-werknemers van Suffisant zijn hedenochtend naar de Mariniers-kazerne Suffisant getogen om manoeuvres, schieten etc. van de troepen mee te maken.

Inbraak

Willemstad. — De man F vervoegde zich bij de recherche en deed aangifte van diefstal en braak, in zijn café in de Punda. Tot nu toe wordt er niets vermist. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Mishandeling

Willemstad. — Aan de wacht verscheen F. die aangifte van mishandeling deed contra de man P. die hem en zijn vrouw had mishandeld. De mishandeling bestond uit het slaan, stompen in de buik en bij de keel grijpen!!

Er wordt op Saliña aan de rotonde, met in het midden het Autonomie-monument, hard gewerkt. D.O.W. is doende om de „pilaren", de vleugels van het monument, te storten. Een houten bekisting is hiervoor gemaakt die volgens ... De aluminium vogels, die straks op de vleugeltjes zullen „vliegen", worden in Nederland gemaakt". Zou het Monument in de smaak vallen bij het publiek?

Een net met grote mazen

De Antilliaanse Regering heeft zich uitgesproken op het punt van de onder buitenlandse invloeden staande vakorganisaties. Het is een verklaring, die, gelijk wij Dinsdag reeds schreven, zeer gewenst was na de evidente morele steun, welke door leden van deze zelfde regering aan bedoelde vakorganisaties gegeven is.

Nu de verklaring voor ons ligt, valt het op, dat slechts één van de zeven alinea's van deze buitenlandse invloed melding maakt en dat de Regering haar bezwaar daar tegen op een nog al beperkte manier omschrijft.

Deze alinea luidt:

De Regering kan niet dulden, dat buiten de Nederlandse Antillen „gevestigde organisaties of personen invloed zouden aanwenden om met behulp van Antilliaanse vakorganisaties belangen te dienen, welke de economie of andere belangen van de Nederlandse Antillen schaden".

Zover als de betekenis van de gebezigde formulering gaat, wordt hier slechts verzet aangetekend tegen eventueel aanwenden van invloed om vreemde en voor de Antillen schadelijke belangen te dienen. De Regering spreekt zich hier niet uit tegen het feit, dat genoemde vakorganisaties kennelijk op buitenlands initiatief werden geentameerd en zij spreekt zich dus ook, niet tegen het voortbestaan er van. Zij veroordeelt slechts het aanwenden van buitenlandse invloed tot het dienen van vreemde belangen.

Dit lijkt ons een zwakke schakel in de keten van bezorgdheid en hoop, welke de Regering in deze verklaring gesmeed heeft. Want eenmaal gegeven, dat deze organisaties onder buitenlandse auspiciën bestaan, wordt het vrijwel onmogelijk uit te maken, waar en wanneer buitenlandse invloeden worden aangewend op een wijze, die schadelijk is voor de Antilliaanse belangen. Men kan er immers wel zeker van zijn, dat geen enkele actie, wat ook het diepste motief er van wezen moge, ondernomen zal worden, voordat de entourage behoorlijk is voorbereid en er zulk een situatie geschapen is waarin men niet tegen de actie kan ingaan zonder in botsing te komen met de „evidente" belangen van de Antilliaanse werknemer.

Wij willen de Regering gaarne de „benefit of the doubt" geven en veronderstellen, dat deze Verklaring slechts een springplank is voor dieper ingrijpende actie, maar wanneer het beleid conform aan de letter der Verklaring zou blijven, dan heeft de Regering een net gespannen waarvan de mazen groot genoeg zijn, om de buitenlandse invloeden zonder noemenswaardige hinder hun weg te laten vervolgen.

Regering spreekt zich in „praatje bij de haard" uit over vakbonden

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 5.

Vier officiele vrije dagen t.g.v. Koninklijk Bezoek

Willemstad. — Tijdens een persconferentie van de minister Jonckheer, v.d. Meer en Beaujon, welke hedenochtend in het kantoor van de ministerraad werd gehouden, is medegedeeld, dat voor het as. Koninklijk Bezoek de volgende dagen als officiële vrije dagen zijn vastgesteld.

Voor Curaçao Dinsdag 18 October voor Aruba Zaterdag 22 October, voor Bonaire Vrijdag 21 October en voor de Bovenwinden Maandag 24 October.

De regering zal een oproep tot de plaatselijke handel en de bedrijven richten om hun employés zoveel mogelijk in de gelegenheid te stellen ook op de andere dagen de plechtigheden bij te wonen. Er wordt nog overleg gepleegd over de eventuele vast te stellen vrije dagen voor de schoolgaande jeugd.

Uiteraard is tijdens genoemde persconferentie ook de vakbondkwestie ter sprake gekomen. Min. Jonckheer deelde mede, dat er z.i. voor het Curaçaose Bestuurscollege geen reden is een verklaring inzake de vakbonden af te leggen.

Min. v.d. Meer gaf een uitvoerig exposé over het ontstaan van de huidige situatie in de vakbonden. Hij ziet, ondanks de thans aan de dag tredende moeilijkheden, de gang van zaken niet somber in en is van opvatting, dat er bij de vakbond-leiders alhier wel goede wil bestaat.

Wij komen morgen uitvoerig op deze kwestie terug.

Royaal......

Willemstad. — De man T deed aangifte van verduistering contra de man R. Deze had een radio bij hem op afbetaling gekocht, maar had het toestel zonder het af te hebben betaald aan een vrouw in Campo Alegre cadeau gegeven.

Voetbalkampioenschappen Honduras

Curacao en Aruba verloren beiden

Tegucigalpa-Honduras. — Gisteren zijn nog twee wedstrijden gespeeld in het kader van de kampioenschappen alhier, welke voor de beide Antilliaanse vertegenwoordigers een ongunstig verloop hadden, Curaçao verloor namelijk met 2—1 van haar grote rivaal Costa Rica, en Aruba bracht het er niet beter af tegen Salvador, van welk land met 2—0 werd verloren. en

Alle wedstrijden van Guatemala geannuleerd

Ten aanzien van het geschil, dat gerezen is naar aanleiding van het optreden van de Guatemalaanse ploeg, die zich uit het tournooi heeft teruggetrokken, deelde de voorzitter van de Curaçaose Voetbal Bond mede, dat inzake het geschil een gelukkige oplossing is bereikt. Het organiserend comité heeft nl. de bemiddeling van de FIFA ingeroepen. Hangende dit overleg zou geen enkele beslissing worden genomen.

Hedenmorgen is van de FIFA bericht binnengekomen, waarin dit lichaam mededeelde, dat de terzake geldende internationale bepalingen in het onderhavige geschil voorschrijven, dat alle wedstrijden, welke Guatemala heeft gespeeld, geannuleerd dienen te worden.

Het organiserend comité heeft deze uitspraak, die de visie van de C.V.B.-voorzitter volkomen dekt, als bindend verklaard, zodat het geschil hiermede uit de wereld is geholpen.

Costa Rica	4	4	0	0	8
Honduras	4	2	1	1	5
Curaçao	3	2	0	1	4
Salvador	4	2	0	2	4
Aruba	5	1	1	3	3
Cuba	4	0	0	4	0

Wim Statius Muller studeert voor concert-solist

Willemstad. — Naar wij van particuliere zijde hebben vernomen is de heer Wim Statius Muller die momenteel in de V.S. is, van plan om zich verder aan de Ohio State University in de muziek te bekwamen. Speciaal zal hij verdere studies gaan volgen voor concert-solist.

Amsterdam. — Per 1 October a.s. is oud-minister Prof. Lieftinck benoemd tot "executieve director" van de internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling en het internationale monitaire fonds in Washington.

Amerikaans soldaat met S.S.-manieren tot levenslange dwangarbeid veroordeeld

New York. — Sergeant James Gallagher, voormalig lid der Amerikaanse strijdkrachten in Korea, is wegens schuld aan het om het leven komen van twee wapenbroeders in een krijgsgevangenenkamp der Chinese communisten, samenwerking met de vijand, en het hen verstrekken van inlichtingen over medekrijgsgevangenen, „zonder daartoe gerechtigd te zijn en met het doel een voorkeursbehandeling te verkrijgen", door een te Fort Jay, op het Governors-eiland in de baai van New York zetelende krijgsraad tot levenslange dwangarbeid, oneervol ontslag uit het leger en verlies van elk recht op soldij-en/of toelagebetaling, veroordeeld.

De 23-jarige Gallagher heeft het destijds onder meer bestaan drie Amerikaanse soldaten bij zeer koude temperatuur uit een kamphut te werpen, waarna hij ze verder aan hun lot overliet. Een der soldaten stierf, doch dit is Gallagher niet ten laste gelegd.

Hij werd wel schuldig bevonden aan moord, zonder voorbedachte raad, op de korporaals Donald Baxter en William Jones. Voorts heeft hij deze korporaals en een niet nader genoemde soldaat mishandeld.

Gallagher heeft eens een zieke soldaat, zekere Dunn, met een sjaal aan een stalen pen van een hutwand opgehangen bij wijze van "strafoefening".

„Lufthansa" opent weldra ook in O-Duitsland nieuwe luchtlijnen

Berlijn. — De "Deutsche Lufthansa" van de Sovjet-zone van Duitsland zal vermoedelijk nog in September aanstaande het regelmatige luchtvaartverkeer beginnen, zo werd door een vooraanstaande vertegenwoordiger van de nieuwe luchtvaartmaatschappij van de Sovjet-zone medegedeeld. Toestemming voor het luchtvaartverkeer werd reeds verkregen. De eerste toestellen zullen gedurende een bepaalde tijd door Russische vliegers bestuurd worden. Er zal een Duitse mede-bestuurder en een Duitse bemanning medegaan. De juiste datum, waarop met de vluchten begonnen zal worden staat nog niet vast.

Deze Oostduitse maatschappij werd reeds een jaar geleden opgericht. Zij onderhoudt thans met eigen auto's de aanvoerdienst van Berlijn naar het vliegveld Schoenefeld in Oost-Berlijn

De excursie naar de Marinebasis Parera. Het luchtafweergeschut moest en zou natuurlijk door de jongens onder het gezelschap van Suffisantdorp, dat naar de Marinebasis kwam op excursie, worden uitgeprobeerd. Draaiend met het geschut waande de jongeman op het bedieningsstoeltje zich reeds in volle zee in een echte oorlog.

Vacantie-planners op bezoek bij de „Navy"

Jeugd van Suffisant schiet met geweer, machinegeweer en bezoekt „van der Zaan"

Marinebasis Parera. — De Jannen op de Marinebasis hebben gisteren een heerlijke afwisseling in hun militair bestaan gehad, toen daar zo maar ineens een 75 kinderen deelnemers aan het Vacantieplan voor kinderen der CPIM-werknemers, in een grote Shellbus de poort van de basis binnen kwamen rijden om er een halve dag op door te brengen. In het kader van bovengenoemd Vacantieplan heeft de Commandant van de basis toestemming tot een bezoek van de jongeren gegeven En dat deze commandant de jeugd daarmede een bijzonder groot plezier heeft gedaan, bleek wel toen het vrolijke groepje uiterst voldaan tegen twaalf uur weer in de bus stapte om Suffisantdorpwaarts te gaan.

Marine als gastvrouwe

Het was tegen acht uur gistermorgen toen de grote CPIM-bus, juist na het "vlag hijsen", de poort van de Marinebasis kwam binnen zwaaien. De jonge passagiers babbelden vrolijk door elkaar toen zij zich in drie groepen opstelden. Om de grote groep ineens alles te laten zien was onmogelijk, daarom splitste men de nieuwsgierige jongeren in drieën.

De eerste groep ging naar de "Willem van der Zaan", welk schip juist aan het halfjaarlijks onderhoud toe was, de tweede groep maakte een tocht door het Schottegat met de Marinesleepboot, terwijl de derde groep schietoefeningen kreeg.

Onze redacteur voegde zich bij de groep van de heer H. van Delden, de andere groepen stonden onder leiding van de heren C. H. Mason en D. A. Haddaway. De heer Reitsma, het dorpshoofd van Suffisantdorp gaf blijk van zijn belangstelling voor het werknemers vacantieplan en was eveneens gewapend met foto-toestel, naar de basis gekomen om zich bij een der groepen te voegen.

De groep van de heer H. van Delden ging naar de "Van der Zaan" waar alle hens druk doende was het schip op te kalefateren en weer in gereedheid te brengen voor het volgend halfjaar. Op de oorlogsbodem was het de Luit. ter Zee Hartogh, die de jeugd van Suffisant over het schip leidde. En hij deed dit op zijn eigen aangename manier daarbij over alle apparaten en instrumenten vertellend. De jongeren zagen de kanonnen en mitrailleurs; in een der lucht-afweermachinegeweren (12 cm.) mocht een deelnemer van het Vacantieplan zelfs even op het stoeltje zitten. Trots draaide de knaap met het gevaarte in het rond.

Hoewel de meesten op normale wijze het schip verlieten, dit is dus via de valreep, waren er enkelen die liever op een andere manier naar de wal gingen. Dus werd de Schipper geroepen die deze rakkers met het "stoeltje" overboord zette. Het "stoeltje" is een gewone stoel aan een kabel. Het wordt gebruikt in volle zee als een persoon van het ene oorlogsschip naar het ander moet gaan. Dan schiet men een lijn over en via deze kabelbaan trekken de Jannen de stoel van het ene naar het andere schip. Ook bagage wordt op deze manier overgevierd.

Dat er liefhebbers waren, om met dit originele kabelbaantje naar de wal te gaan, behoeft geen betoog.

De schietoefeningen waren nu aan de beurt. Een matroos bracht de groep eerst naar het Duikbedrijf, waar de Luit. ter Zee De Valk met Korporaal Erkelens de groep reeds opwachtten.

Korp. Erkelens heeft de verantwoording voor de aparatuur van het Duikbedrijf dus was hij de aangewezen man om de jeugd iets te vertellen over het duiken in het algemeen. En wij moeten eerlijk bekennen, deze man is er geknipt voor. Want de humoristische wijze waarop Korp. Erkelens de Vacantieplanners het een en ander vertelde, was geniaal. Duidelijk maar komisch legde de Korp. Erkelens uit hoe de duiker gekleed moet zijn om naar lagere sferen af te dalen. Het duikerspak werd ook bekeken.

Het geweerschieten was het volgende nummer. De groep werd nu in tweeen gedeeld en terwijl een gedeelte zich bekwaamde op het geweerschieten, nam 't andere gedeelte een zwaardere wapen en wel de mitrailleur. Uiteraard werd met losse flodders geschoten.

De matroos Vendeville zorgde ervoor dat de groepen niet verdwaalden op het terrein en fungeerde als gids. De excursie over de Marinebasis Parera werd voor de groep waarmede onze redacteur meetrok, besloten met een rondvaart over het Schottegat en door de Annabaai.

Op deze "sleepbootvaart" mochten enkele jongedames het stuur even vasthouden. Zij presteerden het om dit met z'n drieen tegelijk te doen! De S-bocht die het kielzog toonde, werd maar over het hoofd gezien.

Het was een verrassing voor de dorstige jongeren toen een koeler met de sleepboot plotseling een koeler met koude limonade en een reep chocolade te voorschijn toverde. Dat het tochtje daarom nog meer in de smaak viel, behoeven wij niet te vermelden.

De Commandant van de Basis werd na afloop van de excursie hartelijk dank gebracht voor de heerlijke ochtend die de Marine de jeugd heeft bereid en de dankwoorden waren welgemeend.

De jeugd heeft de Marine gisteren leren kennen als een goede gastvrouwe die wel wat over heeft voor de jongere generatie.

Mitrailleurschieten op Parera was voor de Vacantieplanners van Suffisantdorp een bijzonder evenement. De marine heeft de jeugd een prima excursie over de basis aangeboden waarbij enkele uurtjes werden doorgebracht in het midden der marinemannen.

Platenboek

Willemstad. — Naar wij vernemen ligt het in het voornemen van de Regering om ter gelegenheid van het bezoek van H.M. Koningin Juliana en de Prins der Nederlanden een platenwerk uit te geven dat het bezoek van het Koninklijk Paar aan de West voor het nageslacht zal vastleggen.

In de redactiecommissie zullen vertegenwoordigers zitting nemen van alle Antilliaanse eilanden, teneinde het Antilliaans karakter zo sterk mogelijk te vertegenwoordigen.

Feestavond in La Casa Dominicana

Willemstad. — Op 3 September a.s. zal in het La Casa Dominicana een feestavond worden gehouden waarbij het Conjunto Estrellas del Caribe de muzikale omlijsting zal verzorgen. De opbrengst van deze avond komt ten goede aan de reiskas van de excursie-commissie en wordt besteedt om de kosten van de excursie naar Sto Domingo op 18 December a.s. tot 3 Januari 1956, te bestrijden. Het belooft gezellig te worden; Quarteto Alegre speelt eveneens.

In slaap gevallen

Willemstad. — Een Afrikaanse zeeman, die gisteravond in het boothuisje aan de Handelskade op de Ferryboat van de C.P.I.M. wachtte, viel in slaap. Vanmorgen werd hij wakker, toen zijn schip al vier uur geleden vertrokken was!!

Verstekelingen retour

Willemstad. — Met het Noorse tanker Holtefjell werden gisteren twee zeelieden van Noorse nationaliteit aangevoerd. Door bemiddeling van de Noorse Consul werden de heren op een ander schip gezet dat hen naar hun land van herkomst terug zal brengen.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren twee aanrijdingen. De eerste aanrijding vond plaats omstreeks 5 minuten over zes op Marchena. Aldaar botste mevrouw I. die van de Paranaweg afkwam tegen de personenauto bestuurd door mevr. S. In de wagen van S. zaten een zevental kinderen die kleine onbeduidende wondjes opliepen. Na de aanrijding reed mevr. I door, en botste tegen perceel 35 aan. De oorzaak van de aanrijding is dat het stuur niet tijdig werd teruggedraaid en het gevolg is ƒ 1500 aan materiële schade.

Recht tot het hart

— Hoe meer zorgen wij hebben over onze kinderen, hoe dierbaarder zij ons worden.

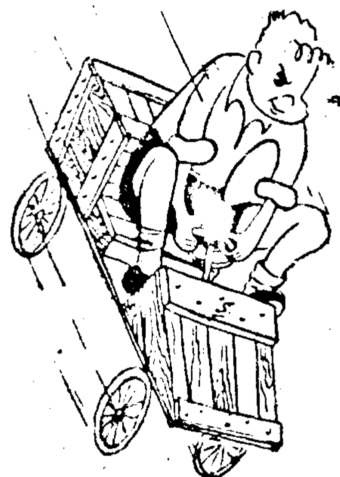
Heden zeepkistenrace in Julianadorp

VAN COUREURS, DIE ZELF HUN RACEWAGEN BOUWEN

Goed sturen is het geheim van de overwinning

De zeepkistenraces zijn zo jong niet meer, maar zoals veel dingen uit het land van de dollar die slechts langzaam tot ons kwamen hebben ook de zeepkistraces er vijftien jaar over gedaan, voordat ze zich kwamen inburgeren. De eerste kennismaking schijnt niet ongeslaagd te zijn geweest, al vragen wij ons af of het met die zeepkist-races in onze contreien wel zo'n vaart zal lopen als in Amerika, waar — schrik niet! — in totaal veertigduizend jeugdige deelnemers zich in Akron (Ohio) kwamen melden voor de finale van de nationale kampioenschappen. Een fantastisch getal, nietwaar, maar hoe groot moet dan het aantal toeschouwers wel zijn geweest? We zullen u niet lang in onzekerheid laten: vier millioen!

Het is niet moeilijk na te gaan, waaraan de zeepkistraces hun naam te danken hebben. Die stamt van de eerste exemplaren waarmee de Amerikaanse jongens drie lustra geleden de heuvels kwamen afsuizen, vóórdat fotograaf Myron E. Scott op het lumineus idee kwam, die boel een beetje te gaan organiseren en er zo een echte „sport" van te maken. De lezer weet met welk een sneltreinvaartje zoiets zich kan ontwikkelen. De georganiseerde zeepkistraces verspreidden zich met topspeed door heel Amerika en wanneer we daaraan toevoegen dat er nu zelfs al een gedrukt reglement is uitgegeven met een korte historische inleiding bij „De Muiderkring" in Bussum, dan kan men daar uit afleiden, dat de zeepkistraces al een groot deel van het continent hebben veroverd, nu ze ook in de lage landen zijn ingevoerd, waar men bij dergelijke dingen gewoonlijk de kat eerst eens even uit de boom kijkt. Dat is ook inderdaad het geval. In datzelfde boekje zien wij een afbeelding, waarop captain Dugan van de Amerikaanse bezettingstroepen de vier voet hoge kampioen van de F.M.P. Soap Box Derby 1949 in Frankfurt gelukwenst met zijn overwinning. Een bewijs dus, dat de Duitse jeugd het voorbeeld van de jonge en veelbelovende Amerikaantjes reeds had nagevolgd.

Het kan stellig niet de bedoeling zijn, dat wij in dit verhaaltje een volledige uiteenzetting geven van de wetten en reglementen, die bij de zeepkistraces gelden. Heel in het algemeen kunnen we opmerken, dat de zeepkistenraces gereden kunnen worden door „coureurs" van elf tot vijftien jaar en dat de wagens, waarmee ze zich, in de strijd mogen mengen, door henzelf gebouwd moeten zijn. Slechts voor verschillende onderdelen geldt die wet niet, als bijvoorbeeld voor wielen, banden, kogellagers, assen en dergelijke, die in een winkel gekocht mogen worden. Maar ook hieraan zijn weer beperkingen verbonden en wel deze, dat de kosten van het materiaal een bepaalde maximumprijs niet mogen overschrijden.

Deze maatregel is een zeer juiste, zoals er verschillende andere punten in de voorschriften van deze „sportsmen"-in-spe worden aangetroffen, die aansluiten bij het goede en nobele in nen. In dit geval wenst men te voorkomen dat jongelui, wier papa's beter in de slappe was zitten dan die van hun kameraden, met materiaal en technische snufjes op tafel zullen komen, waartegen de anderen niet opgewassen zijn. Om die reden waarschijnlijk omschrijft het reglement zeer nauwkeurig, welke materialen er gebruikt moeten worden, welke onderdelen wél en welke niet mogen worden aangebracht, welke maten men in acht moet nemen met betrekking tot de lengte van het vehikel, tot de spoorbreedte, tot het gewicht enzovoort. Het is duidelijk, dat men de verschillen in de wagens, waarmee de jongelui zich met elkaar meten, niet wil zien als een verschil in niet ter zake dienende mogelijkheden, maar als een verschil in de toepassing van hetgeen is toegestaan en.... in de hoedanigheid van des jongen rijders stuurkunst. Op dat laatste punt ziet men uiteraard ook de meeste zonden bedrijven. Met de wagens klopt het over het algemeen wel.

Vóór de wedstrijden worden de cars door een jury gecontroleerd en het gebeurt niet al te vaak, dat een ontduiker van de voorschriften kans ziet door de mazen van het net te glippen. Als regel zijn derhalve de toepassingen van hetgeen geoorloofd is niet zó radicaal verschillend, dat daarmee uitsluitend winst of verlies worden bepaald. En dan komt het dus op de rijvaardigheid van de jonge coureurs aan.

Met een enkel woord hebben we er al op gewezen, hoe de „pioniers" van de zeepkist-„sport" met hun vehikels de heuvels kwamen afrennen en in die afdaling beslisten, wie van hen de beste rijder was. De conclusie, die we daaruit kunnen trekken, is dus, dat de voertuigen volstrekt van enige mechanische drijfkracht zijn gespeend. Inderdaad is dit eerste principe volkomen trouw bewaard gebleven en kunnen deze races, wanneer men ze inderdaad aan de reglementen wil laten voldoen, alleen maar op een hoogte gehouden worden, zoals bijvoorbeeld bij viaducten, lange bruggen en dergelijke. Het gebeurt ook wel dat men de wagentjes op vlakke trajecten door anderen laat voortduwen. Maar daarmee is het principe eigenlijk geweld aangedaan, omdat daar behalve de constructie van de wagen en de rijvaardigheid van de bestuurder, de snelheid en het uithoudingsvermogen van de „duwer" een zeer grote, zo niet doorslaggevende rol spelen.

Over het algemeen zijn wij niet zo tuk op races van en lauwerkransen voor jongelieden, die bijna nog te jong zijn om jongelieden te heten. Maar wanneer men in onze contreien de zeepkistraces zou kunnen organiseren zonder haar overwinnaars al te rijkelijk met roem te kronen, of al te revolutionnaire ontwikkelingen als drijfkracht met motoren en dergelijke te propageren, kunnen we deze zeepkistraces van onze jongelui even gevoeglijk accepteren als hun athletische evoluties rond een huizenblok of op een voetbalveld.

In het Rifstadion

Manifestatie voor de Koningin

Willemstad. — Elders in dit blad vinden onze lezers een advertentie, uitgaande van de Sport, Culturele en Défilé Commissies, die de feestelijkheden ter gelegenheid van de komst van H.M. de Koningin voorbereiden. In deze advertentie worden speciaal de verenigingen, niet aangesloten bij een sportbond uitgenodigd, vóór 9 September a.s., aan genoemde commissies te willen opgeven met hoeveel personen zij aan de grootse manifestatie op Dinsdgavond 18 October a.s. willen deelnemen.

Kinderen beneden de 12 jaar worden vanwege het late uur en vanwege deze vermoeiende demonstraties niet toegelaten. Deze kinderen hebben trouwens gelegenheid op andere wijze hulde aan het Koninklijk Echtpaar te brengen, zoals bij de aubade op Woensdagmorgen 19 October. Voorts stellen de Commissies als eis, dat alle aan het dèfilé deelnemende verenigingen eenvormig gekleed, dus in clubcostuums, zullen opkomen.

Aan alle sportbonden op Curaçao is verzocht de gegevens te verzamelen van de bij hun aangesloten verenigingen. Gegevens van niet aangesloten verenigingen worden ingewacht bij de heren Ph. J. Evertsz (Toeristen Commissie) en D. S. de Windt, Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding, Johan van Walbeeckplein No. 13, telefoon 12016, (Eilandsbestuurskantoor), die ook nadere informaties kunnen verstrekken.

Het voorlopig programma vermeldt voor 18 October: 20.45 — 22.15 Feestelijke betoging en demonstraties door alle sport- en jeugdverenigingen op Curaçao, gecombineerd met fakkeloptocht en tableaux onder schijnwerpers voor H.M. en Z.K.H. in het verlichte Rifstadion.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 13 P.V.'s op en verleenden 10 maal assistentie. Door de Straatdienst werd gisteravond nog een vrouw naar huis gebracht die dronken in andermans tuin aan het slapen was.

Haven: Vrachtschepen 7 in en 6 uit; tankschepen 11 in en 14 uit; zeilschepen 2 in en 4 uit. Passagiers landend 2, vertrokken 44 en doorgaand 143.

Hato: Vliegtuigen 9 in en 9 uit. Passagiers landend 101, vertrokken 107 en doorgaand 81.

Jan Doedel achter een microfoon, taperecorder, twee draaitafels en een 6 knoppige voorversterker en temidden van draden en met koptelefoon op en manuscript in de hand, dat is het beeld, dat wij zagen, toen gisteren „Curafilm" de kleurenfilm van het Circus Bimm van geluid voorzag. Frank Chumaceiro is bezig met de Bell & Howell Magnetic projector, mevr. Tita Chumaceiro gereed voor assistentie en de heer Hubert Romondt zorgt voor de onverbreekbare schakel met de technische regie van het gesproken woord en muziek.

Temidden van draden en draaitafels

„CURAFILM" voorziet „Circus Bimm" van geluid

Willemstad. — Gisteravond heeft Curafilm de laatste hand gelegd aan de kleurenfilm „Circus Bimm". En deze laatste technische hand had ten doel de film van geluid en effecten te voorzien, want reeds eerder had Frank Chumaceiro het kleurige spel van Circus Bimm, een circus van, door en voor kinderen op het celluloid op artistieke wijze vastgelegd.

Maar „Curafilm" heeft zich nu eenmaal ook tot taak gesteld om Curaçaose producten van geluid te voorzien. En waar het hier een film betreft, die met zo veel liefde en toewijding tot stand is gebracht en daarbij het licht op het sympathieke jeugdwerk laat vallen, is men er eens breed-uit voor gaan zitten. Het is de moeite wel dubbel en dwars waard.

Maar er komt heel wat voor kijken. Daar komen wat apparatuur, draden en draaitafels aan te pas. Er wordt van de geluidstechnicus heel wat manipulaties vereist om het geluid te mixen, daar wat faden wanneer het gesprogen woord voorrang moet genieten. Ook de keuze van de toepasselijke muziek is een aangelegenheid die ampele overwegingen vereist, want uiteraard moet alles passen in het draaiboek.

Temidden van een warwinkel van draden, platen en manuscripten, geluids- en voorversterkers, microfoonapparatuur en tape-recorders hebben wij Jan Doedel aan het werk kunnen zien tesamen met Hubert Romondt en Frank en Tita Chumaceiro.

Zoals bekend wordt het geluid via de magnetic sound Bell & Howell op de filmband opgenomen.

„Smooth ride" over Curacao

Maar de voordeur mag wel eens opgeknapt worden

Willemstad. — Wij hadden een praatje in een van onze mooie winkelzaken in de Punda met een Amerikaanse toerist, een dokter uit Washington, die met zijn vrouw een Caraïbische rondreis met de „Santa Paula" maakte. Zij hadden direct na binnenkomst van het schip ongeveer 1 1/2 uur gewinkeld en hadden toen een rit van ruim een uur met een taxi gemaakt om wat meer van ons eiland te zien. Zij waren opgetogen over de zindelijke stad en de propere huisjes in de koenoekoe. Zij hadden blijkbaar over pas aangelegde asphaltwegen gereden, want zij zeiden nimmer te hebben verwacht zo'n „smooth ride" te krijgen.

Over de binnenkomst van de St Annabaai waren zij opgetogen. Vóór, op een open stuk dek, hadden ze zowel Punda als Otrabanda bewonderd.

Natuurlijk vertelden wij dit echtpaar, dat in het interessante Waterfort een „glamour" hotel zal worden gebouwd, dat eind 1956 de deuren voor gasten hoopt te openen. De interesse voor dit project was zo groot, dat zij zelfs naar een etalageraam van La Casa Amarilla stapten om de daar opgestelde maquette te bekijken.

En wanneer begint Uw Gouvernement met de reparatie van het andere fort (Riffort), vroeg de dokter belangstellend.

Wij zeiden, dat voor zover ons bekend, geen gelden voor deze werkzaamheden op de begroting waren uitgetrokken, maar dat deze aangelegenheid natuurlijk wel de aandacht van onze Overheid had.

Wij geven U in overweging zo spoedig mogelijk de voordeur van Uw eiland in orde te maken, zeide mevrouw. Een volkje met zo'n pittoresk stadje, dat zelfs zijn buitendistricten zo aardig opknapt, mag zeker een reparatie aan zijn voordeur niet vergeten.

Wij beloofden het echtpaar dit prettige onderhoud in de kranten te zullen publiceren, waarmede wij hopen onze volksvertegenwoordigers en anderen aan te sporen het gouvernement op-

(Vervolg naar kolom 4)

(Vervolg van kolom 3)

merkzaam te maken op dit hoogst noodzakelijke werk.

Wij zijn thans druk bezig een en ander op te knappen voor de ontvangst van ons Koninklijk Echtpaar. Hare Majesteit zal natuurlijk niet alleen een blik werpen op het gebouw naast de Protestantse kerk, waaraan naar wij hopen tegen die tijd nieuwe markiezen zullen zijn aangebracht, maar Zij zal ook verschillende malen op het Riffort kijken. Laten wij dus zo spoedig mogelijk aan dit fort beginnen te werken, zodat het Koninklijk Paar met gevolg en vele anderen, die ons eiland intussen zullen bezoeken, tenminste de zekerheid hebben, dat wij ook bezig zijn onze voordeur te repareren.

Ouderdoms pensioen

Sept.:

WESTPUNT 101	Donderdag	1
DOKTERSTUIN 318	Vrijdag	2
JAN DORET 77	Maandag	5 a.m.
WILLEBRORDUS	Maandag	5 p.m.
MONTAGNE 228	Dinsdag	6
DOMINGUITO 150	Woensdag	7
RUST 293	Donderdag	8
RIO CANARIO 334	Vrijdag	9
RIO CANARIO	Maandag	12
CAS CHIQUITO 1002	Dinsdag	13
CAS CHIQUITO	Woensdag	14
CAS CHIQUITO	Donderdag	15
BERG ALTENA 753	Vrijdag	16
BERG ALTENA	Maandag	19
BERG ALTENA	Dinsdag	20
BERG ALTENA	Woensdag	21

Nijboer wint finale enkelspel der jongeren

Willemstad. — Woensdagmiddag werd de finale enkelspel verspeeld van de Junioren op de banen te Mundo Nobo tussen Nijboer en Everts. De wedstrijd is een zeer sportieve en mooie geweest. Nijboer wist op overtuigende wijze te winnen van Everts.

Het is niet overdreven te zeggen, dat vele ouderen aan de „service" van Nijboer een voorbeeld kunnen nemen. Prettig was het te zien op welke voorbeeldige en goede wijze de „Chief Umpire", de jonge Eric Garcia, deze wedstrijd leidde. Het publiek, waarvan de jeugd het grootste gedeelte uitmaakte, heeft genoten van dit jongens enkelspel, waarbij Nijboer zegevierde met 6—1 en 6—3.

De voorwedstrijden van de gemengd dubbel- alsook junioren enkelspel, worden nog voortgezet. De uitslagen luidden:

Junioren enkel spel: R. Plaate — P. Breedijk 6—2 en 6—2; Trappenberg — Adoptie 6—4, 3—6 en 6—4; A. v. Heeswijk — E. Garcia 3—6, 6—2 en 6—0; E. Kook — Pataka 2—6 en 2—6; Servage — Schotanus 6—2 en 6—2; L. Plaate — Ortega 6—3 en 6—4; R. Plaate — Trapbenberg 6—0 en 6—0; Van Heeswijk — Pataka 7—5 en 6—4.

Gemengd dubbelspel Junioren: L. de Boer/W. Schotanus — T. Sittinga/R. Plaate 8—6 en 6—3.

J.P.F. canasta drive

Willemstad. — Gisteren werd de J.P.F. Canasta-drive-wedstrijden weer voortgezet. De uitslagen van de gisteren gespeelde ontmoetingen luidden 1) hr v. Zalm — mevr. v.d. Brugge 6190 pt; 2) dames Bachman — Veenstra 2870 pt en 3 de heren De los Santos 2805 pt.

Dansen op Chobolobo

Willemstad. — De nieuwe leiding of Chobolobo en de hernieuwde sfeer, alsmede de verlaagde prijzen blijken zeer aantrekkelijk te zijn voor het publiek. Want Dinsdagavond, toen het bandje speelde kon de vroeger zo doodse nachtclub zich in een ruime belangstelling verheugen. Hedenavond speelt het Conjunto Chobolobo weer. Ongetwijfeld betekent de nieuwe leiding een tijdperk van bloei voor de feeëriek verlichte club.

Kabinet in Indonesië als een aanmerkelijke verbetering begroet

Oud-minister van Economische Zaken naar Nederland gevlucht?

Procureur-generaal gaat corruptie aanpakken

(Van onze correspondent in Indonesië)

In Indonesië heeft men de nieuwe regering met enigszins gemengde gevoelens ontvangen. Dat mr. Burhanuddin Harahap minister-president en minister van Defensie is geworden, wordt in brede kring toegejuicht. Ook de terugkeer van dr. Sumitro Djojohadikusomo als minister van Financiën en van dr. Leimena als minister van Gezondheid wordt algemeen met vreugde begroet. Van sommige andere ministers echter vreest men, dat ze te oud zullen blijken te zijn of te weinig ervaring zullen hebben om veel te presteren. Wel echter staat vast, dat dit kabinet is samengesteld uit onbesproken figuren, zoals de opdracht van vicepresident Hatta aan de formateur luidde. Aangezien het eerste programmapunt van de regering luidt „het doen terugkeren van het vertrouwen van de bevolking, en in het bijzonder van het leger, in de regering" is dit van zeer veel belang. Dat de regering van mr. Burhanuddin Harahap dan ook als aanmerkelijk beter beschouwd moet worden dan die van mr. Ali Sastroamidjojo is iets, dat algemeen wel als vaststaand wordt aangenomen, al had men hier en daar dan ook gehoopt dat er méér bekende, vooraanstaande integere figuren uit de Indonesische samenleving zitting in zouden krijgen.

Een onmiddellijk succes heeft de nieuwe regering geboekt met haar eerste maatregel: Besloten is, dat de ministers in het vervolg niet meer, zoals voorheen, in grote dure auto's zullen rijden, maar in kleine. De Buicks, waarin de vroegere ministers gereden hebben, zullen openbaar verkocht worden. Natuurlijk betekent dit op zichzelf slechts een onbelangrijke bezuiniging op de uitgaven van de Indonesische staat, doch het psychologische effect ervan is zeer groot. Indien de ministers het voorbeeld geven van een sober leven, dan moeten de andere hoge ambtenaren wel volgen. Bij de vorige regering was het echter juist andersom.

Voorts blijkt uit alles dat deze regering van plan is om de corruptie, die in Indonesië een steeds erger wordend kwaad was geworden, ernstig te bestrijden. Men heeft daarbij de medewerking van het leger, dat dit euvel reeds lang met lede ogen aanzag.

De ex-minister van Justitie, mr. Djody Gondokusumo, die door de M.P. is gearresteerd, is degene die in het verleden heeft verklaard, dat de toenmalige chef-recherche, die hij ontslagen had, nimmer verdenking tegen de boven hem gestelde minister had mogen koesteren. „Zelfs de procureur-generaal mag geen verdenking koesteren tegen de minister van Justitie," aldus mr. Djody Gondokusumo destijds. Nog dezelfde dag echter dat hij zijn functie overdroeg, liet de procureur-generaal hem door de militaire politie arresteren. Maar toen mocht het dan ook...

Veel is er in de Indonesische pers te doen over het vertrek naar Nederland van de oud-minister van economische zaken, mr. Iskaq Tjokrohadisurjo. Dit vertrek wordt algemeen als een vlucht beschouwd. Naar het dagblad „Indonesia Raya" meldde, heeft mr. Iskaq bij zijn vertrek ook niet de officiële weg bewandeld, doch is hij met een verklaring van zijn toen nog demissionnair in functie zijnde collega van justitie, de inmiddels gearresteerde mr. Djody, het land uitgekomen.

„Indonesia Raya" is overigens een zeer fel bestrijder van de corruptie. Het wordt in legerkringen veel gelezen en wordt algemeen beschouwd als een exponent van wat men in hoge legerkringen denkt. Het was „Indonesia Raya" dat dezer dagen meldde, dat de oud-minister van financiën dr. Ong Eng Die 50.000 dollar heeft verdiend door te knoeien met de aankopen van wapens voor het leger in Italië. Ook meldde dit blad dat de voormalige vice-premier, Zainal Arifin, van zijn pelgrimstocht naar Mekka twee dure auto's mee terug had gebracht. Dergelijke opzienbarende berichten vereisen stellig een grondig onderzoek en het begint er op te lijken dat procureur-generaal Suprapto, die bekend staat als een fatsoenlijk man, maar die onder de vorige regering niet veel kon doen, thans met medewerking van regering en leger de zaken zal gaan aanpakken.

Het is te vroeg voor een definitieve uitspraak, maar dat er een frisse wind waait in Indonesië is zeker!

Vorig jaar nog een hoorspel

(Van een medewerker in Nederland)

„Schrijven is een heel andere wereld dan schilderen", zegt Marie van Zeggelen, schrijfster en schilderes, die onlangs haar 85e verjaardag vierde in een rusthuis in het rustige Zeist, waar ze herstelt van een zware ziekte. Vorig jaar nog maakte ze een hoorspel van een van haar vele historische romans „Festijnen en Perikelen", in samenwerking met Hélène Swildens, ondanks de handicap, dat ze moeilijk kon zien tengevolge van een recente oog-operatie. Maar dit tengere, minzame, spierwitte mevrouwtje hoort tot degenen, wier levendige geest, die niet op zichzelf gericht is, de materie altijd overwint.

De bril met één geblindeerd glas, die ze nu draagt en die ze niet mooi vindt, deert degene, die tegenover haar zit, in het geheel niet. Want haar hele wezen is zo expressief, de beweeglijke fijne handen met de sierlijke kleine réticule, die meegebaart aan de pols, en heel haar verschijning drukt een zo sterke persoonlijke élégance uit, dat ze allerliefst is om naar te kijken. Ze kan nu niet meer schilderen, daarmee verpoosde ze zich na het schrijven, en dat geeft een leegte om haar heen. Maar als ze over haar boeken praat, wordt de wereld weer bevolkt met de Cecile's, de Catootjes, de Agneta's uit de vorige eeuwen, die er in vereeuwigd zijn. „De Vrede van het Maerlandt" heeft ze zelf geïllustreerd. „Daarin komt de drooglegging van de Haarlemmermeer voor", zegt mevrouw Van Zeggelen, „dat is nu, bij het honderdjarig bestaan, actueel. Als ik die boeken schreef, logeerde ik op een buiten in de streek. Voor het schrijven van „Plaetse aan de Veght" woonde ik in Nieuwersluis, ik moest oude documenten en archieven nasnuffelen. Lizzy Ansingh, die het boek illustreerde, kwam me telkens opzoeken. Het was heerlijk" Daarna volgden „Een liefde in Kennemerland" en „Twee Amsterdamse Joffers", waarin Vondel optreedt.

Ja, hoe komt men tot het schrijven van een historische roman? Een bepaalde figuur interesseert je als mens en dan moet je de omgeving en het tijdperk wel leren kennen. In „De Vrede van het Maerlandt" heeft de schrijfster de geschiedenis van haar eigen grootvader vertelt, de apotheker, die de dochter van de notaris schaakte.

Als Haagse jongedochter, geboren in 1870, heeft Marie van Zeggelen natuurlijk niet de ontwikkeling ontvangen, nodig voor een intellectuele loopbaan. Maar haar vader, die een drukkerij had, was volksdichter en haar moeder schilderde. En de moeder heeft haar artisticiteit en haar levensintelligentie, die spreken uit het interessante houtskool portret, dat de begaafde dochter tekende en dat op haar kamer hangt, aan haar meegegeven. Op haar negentiende jaar getrouwd, volgde ze haar man, die officier was, naar Oost-Indië, tot in de binnenlanden, iets wat een vrouw toen eigenlijk nog niet deed. Door de indrukken in die nieuwe wereld ging ze schrijven: „De gouden kris", „De Hollandsche Vrouw in Indië", „Onderworpenen". Terug in Nederland leefde ze alleen, maar omringd door een kring van vrienden, onder wie de Amsterdamse Joffers. Een tijdlang redigeerde ze „De Hollandse Lelie" en het tijdschrift „Buiten", ze schreef haar vele romans, waarvan een groot aantal spelen in de vorige eeuw, o.a. „Broederdienst" uit 1815, dat Frederik van Eeden, met wie ze zeer bevriend was, haar beste boek noemde. Haar laatste roman „Machteld ten Crone" verscheen vijf jaar geleden. En wellicht komt er nog een novelle van haar uit.

Respect heeft men voor zoveel vitaliteit, voor een 85-jarige, die in de vroege ochtend, als de vogels de dag beginnen, betreurt, dat ze niet aan haar schrijftafel kan gaan zitten en op het papier de personages laten leven, die haar „wereld" zijn.

Marie van Zeggelen

Geen Pakistaanse hulp aan Goa

Nieuw Delhi. — De Hoge Commissaris van Pakistan te Nieuw Delhi, Ghazanfar Ali Khan, heeft de Indische persberichten weersproken, volgens welke Pakistaanse onderdanen dienst zouden doen in de Portugese strijdkrachten en bij de politie in de Portugese kolonie in India. Hij zei van zijn regering de verzekering te hebben ontvangen, dat voormelde berichten onjuist waren. Evenmin bevinden zich Pakistaanse burgers in Goa. In antwoord op een vraag zei de Hoge Commissaris, dat de Indische regering geen verzoek om steun aan Pakistan gericht heeft. Naar zijn mening is Pakistan niet rechtstreeks geïnteresseerd in de kwestie-Goa en de regering heeft er geen mening over uitgesproken."

Engeland geeft atoomgeheimen prijs

Harwell. — Engeland heeft de angstvallig bewaakte deuren van het instituut voor atoom-onderzoek te Harwell, in Berkshire, open gegooid voor 's werelds meest vooraanstaande atoomgeleerden uit 30 landen, waaronder de Sovjet-Unie, Tsjechoslowakije, Roemenië en Polen. De geleerhet centrum van het atoom-onderzoekingswerk in Engeland. Het is de eerste keer, dat geleerden uit andere landen dan de Verenigde Staten en het gemenebest zijn toegelaten tot dit instituut, dat streng bewaakt wordt door een groot aantal veiligheidstroepen en hekken, die onder electrische stroom staan.

TOM POES en de waarzegger

2317

2317 — Het waarzeggertje was nu zo langzamerhand heel klein geworden. Met een dun stemmetje piepte het zijn beledigingen en scheldwoorden, maar men moest goed luisteren om hem te kunnen verstaan.

„Zeg eens", zei Tom Poes, „wat je daar allemaal roept heeft geen nut. Het gaat er maar om of Wammes Waggel een voze hoklapper is. En als hij dat niet is, moet je je mond houden".

„Daar is hij te stom voor!" brieste het witte ventje. „Hij is een uitgeschoten zolderknol. Een ongewonden hersenschors is hij".

„Nee, daar gaat het niet om!" hield Tom Poes vol. „Is hij een voze klapper of niet? Kan hij de waarheid verdragen of niet?"

„Hij is zo'n knolbrein, dat hij de waarheid kan verdragen", gaf het geestje moedeloos toe.

„Hihihi, een knolbrein!" riep Wammes, een potlood te voorschijn halend. „Dat zal ik op mijn deur schilderen, luidjes!" Hij greep een stukje papier en schreef met kloeke hand: „Wammes Wagl — Knolbrijn".

Maar Tom Poes had daar geen aandacht voor. Hij was naar de kast gesneld en kwam nu opgewonden met de zware loden tabaksdoos terug.

„Het is afgeslopen met hem, heer Ollie!" riep hij uit. „Dit stond niet op het papiertje, maar degene die dat schreef heeft er natuurlijk niet aan gedacht dat er figuren als Wammes Waggel bestonden. En nu ga ik hem in de doos stoppen".

„Wat ga je doen?" vroeg Wammes ongerust. „Hem in een doos stoppen? Dat is nu niets aardig van je, Tom Poes! Alles was nu net zo gezellig! Het is wát een leuk ventje! Niks mooi van je, hoor!"

„Stop me maar in die kist", zei de waarzegger fluisterend. „Dat gekwaak is niet om aan te horen voor geestjes van mijn soort! Stel je voor, iemand, di mij een leuk-ventje vindt! Grote gruwels!"

De man zonder hart

door JEAN BROCARD

26

Chasseur haalde diep adem voor hij weer antwoord gaf. „Als monsieur de Hoofdcommissaris mij de schuld wil geven van de mislukking van vannacht, dan moet ik direct toegeven, dat ik inderdaad te veel op één kaart heb gezet op het moment dat ik naar dat kiote, lachende spook toeging, maar misschien mag ik de Hoofdcommissaris nog aan een kleinigheid herinneren. Toen ik vannacht met de overvalwagen uitrukte gaf ik direct opdracht met een tweede wagen met nogmaals twaalf man te volgen. Voor een dergelijke grootscheepse actie was echter toestemming nodig van de Hoofdcommissaris, zodat die eerst moest worden opgebeld. Die tweede overvalwagen kwam niet... omdat de Hoofdcommissaris het niet nodig vond! Was die tweede wagen wel gekomen, dan hadden er twaalf man bij het huis kunnen achterblijven en was de moordenaar hoogstwaarschijnlijk wel gepakt! En wat die Man Zonder Wapens betreft... al lang vóór U hier hoofdcommissaris was hebben wij alles in het werk gesteld om hem te grijpen. Hoofdcommissaris Maillot heeft zich indertijd zèlf nog met dit geval bemoeid, al greep hij dan ook de verkeerde. Maar laat ik U de verzekering geven, dat ik alles in het werk zal stellen om die bemoeial te grijpen!..."

Toen de Hoofdcommissaris hem aarzelend in de rede wilde vallen legde Chasseur hem met een handbeweging het zwijgen op, alsof de rollen omgekeerd waren en niet de Hoofdcommissaris, maar Inspecteur Chasseur de chef was en besloot hij zijn woedend uitgesproken commentaar met de woorden: „En ten slotte nog dit, monsieur de Hoofdcommissaris. Wanneer U wilt, dat ik verder ga met die zaak van de Man Zonder Hart, dan wil ik een volledige volmacht hebben, zodat ik weer niet zoals vannacht in mijn hemd kom te staan. Krijg ik die volmacht niet, dan neemt u maar een ander om de kastanjes uit het vuur te halen!"

Als een serie uitroeptekens achter deze opstandige woorden klonk de slag waarmee Chasseur de deur achter zich dicht trok, terwijl de Hoofdcommissaris verslagen en overbluft achter zijn lessenaar bleef zitten.

Woedend liep Chasseur met grote passen de gang over, terug naar zijn eigen kamer in het hoofdbureau. Zo was hij van woede vervuld over de aanmerkingen van de Hoofdcommissaris, dat hij bijna de brigadier ondersteboven liep, die hem tegemoet kwam. Toen ze zich beiden van de schok hersteld hadden zei de brigadier: „Ik was u juist aan het zoeken Inspecteur, er is telefoon voor u. Zal ik het gesprek op uw kamer laten overzetten?"

„Wie is het?" informeerde Chasseur.

„Hij heeft zich niet bekend gemaakt, maar noemde zich een persoonlijke vriend van u, en meneer vertelde dat het erg belangrijk was, wat hij u te vertellen had. Het ging over die zaak van vannacht, moest ik u maar zeggen."

Nieuwsgierig liep Chasseur door naar zijn kamer en nam nog voor hij ging zitten de hoorn van het toestel. Hij had deze echter nauwelijks aan zijn oor gebracht, toen hij al wist wie die „persoonlijk vriend" was. Natuurlijk de MAN ZONDER WAPENS! Dat had hij wel kunnen denken. Er kon tegenwoordig niets meer gebeuren van enig belang, of die kerel hing aan de telefoon om zijn wijsheid ten beste te geven. Chasseur had zich die ochtend al zo dikwijls kwaad gemaakt, dat het voor hem nu niets bijzonders meer was. Zonder de man aan de andere kant van de lijn dan ook gelegenheid te geven meer dan een paar woorden te zeggen viel hij uit: „Ik weet er alles van monsieur. U komt ons natuurlijk weer even vertellen wat we te doen hebben of misschien wilt u wel meteen zeggen, dat we er maar mee moeten uitscheiden, want dat we overbodig zijn nu uwe excellentie weer in Parijs is. Dat heb ik tenminste vanmorgen al in de krant kunnen lezen. Maar laat ik u nu even dit vertellen...... Wat u doet of wat u niet doet, laat me koud! Alleen, de eerste de beste gelegenheid die ik krijg om u onschadelijk te maken, zal ik waarnemen. Ik heb genoeg aan de Hoofdcommissaris om me de les te laten lezen en ik ben niet van plan ook nog aanmerkingen in ontvangst te nemen van een loslopende moordenaar. Houd uw adviezen dan maar voor u! Er is maar één advies, dat me op het ogenblik interesseert, namelijk, hoe ik de Man Zonder Wapens te pakken kan krijgen! En nu goedemorgen!"

Met een smak smeet Chasseur de hoorn weer op het toestel en bleef er zo kwaadaardig naar zitten kijken of het de Man Zonder Wapens zelf was die daar op zijn bureau troonde inplaats van het telefoonapparaat.

Hij zat de telefoon nog steeds te bekijken toen enkele minuten daarna dezelfde brigadier van zo-even binnenkwam en hem een briefje overhandigde. „Alstublieft Inspecteur. Er is een boodschap voor u binnengekomen met het verzoek u dit te overhandigen."

Met zijn gedachten nog elders nam Chasseur het briefje aan en las het. Hij had al enkele regels gelezen toen het plotseling tot hem doordrong wat er eigenlijk geschreven stond. De brigadier schrok van de wijze waarop de Inspecteur op het briefje reageerde. Het leek wel of hij een beroerte kreeg zo woedend werd hij, terwijl het anders een doodkalme man was. „Hoe kom je aan dit briefje?" brulde hij nu de geschrokken brigadier toe.

„Die boodschap kwam per telefoon, monsieur, met het verzoek het onmiddelijk op te schrijven en aan u door te geven, want er was haast bij."

„Laat ik je dan dit zeggen," riep de woedende inspecteur uit, „als je nog meer van dergelijke boodschappen bij me laat brengen, zal ik je die briefjes persoonlijk laten opeten, en verdwijn nu alsjeblieft uit m'n ogen." Terwijl de brigadier zich ijlings uit de voeten maakte riep hij hem nog na, „en zeg maar," dat de eerste de beste die me vandaag nog durft te storen een stoel naar zijn hoofd krijgt!".

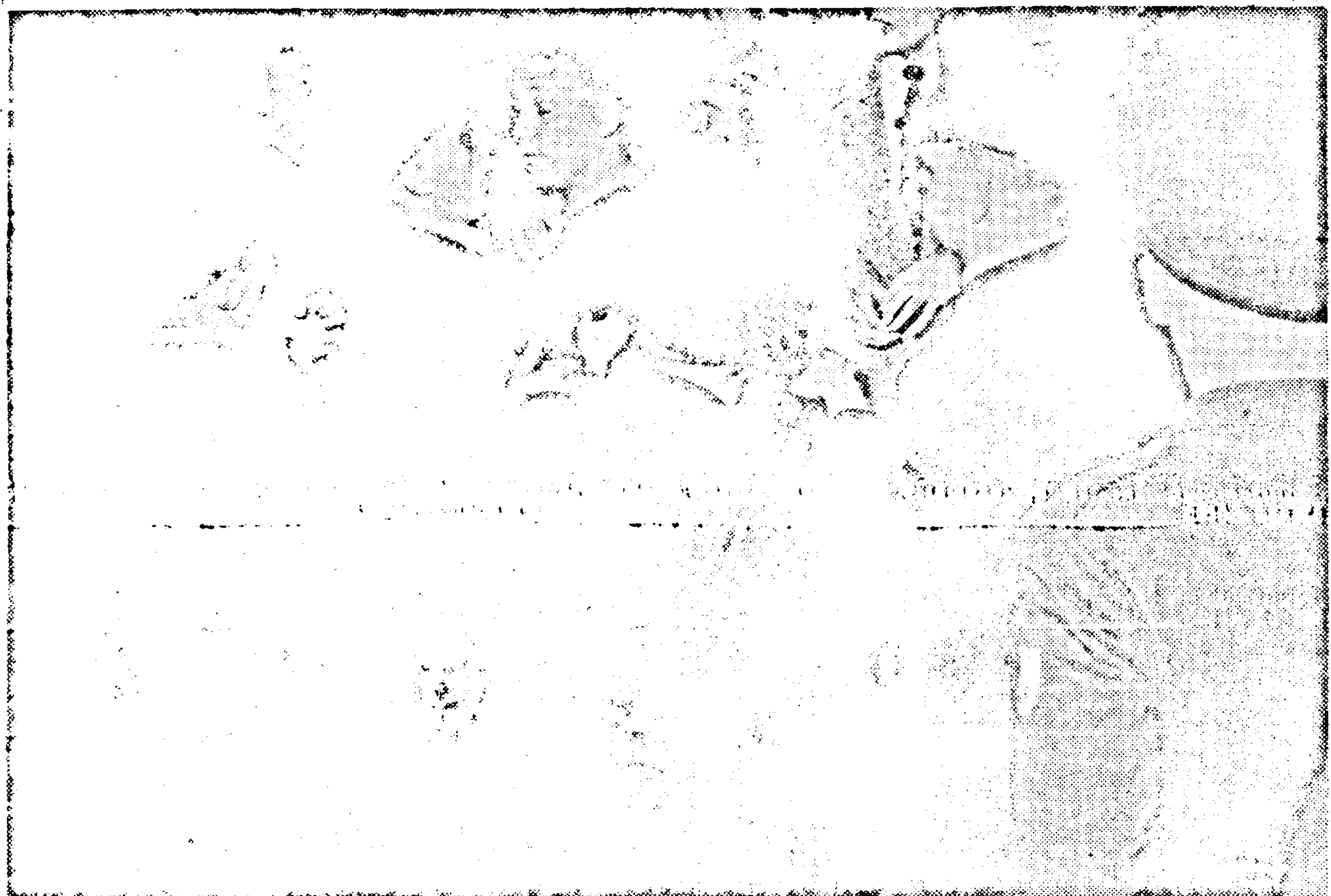
Terwijl de brigadier nog hevig onder de indruk en het hoofd schuddend zijn collega's ging vertellen, dat inspecteur Chasseur last had van tropenkolder of iets dergelijks, las deze het briefje nog eens door, dat de brigadier hem had gebracht. Het was maar kort en voor een ander dan Chasseur waarschijnlijk onbegrijpelijk.

(Wordt vervolgd)

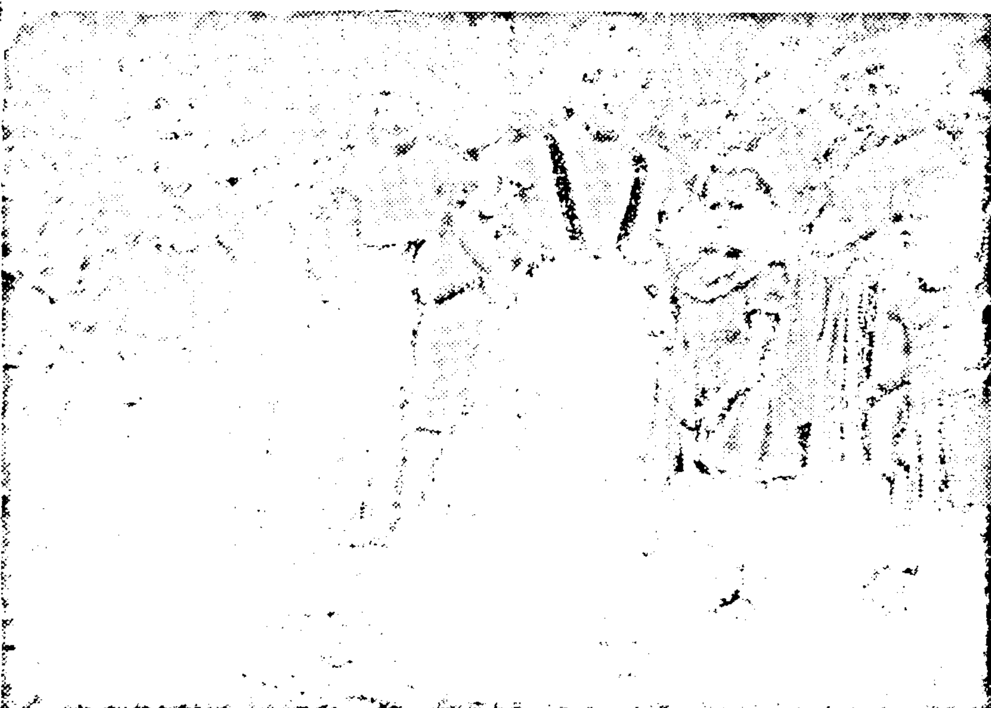
„Amigoe"-wereldmieuws in beeld

Onder grote belangstelling vond op „Te Werve" in Rijswijk (Nederland) de Volleyballwedstrijd plaats tussen de leden van de Russische en de Amerikaanse ambassade. Een overzicht van de spannende wedstrijd, die met 2-1 door de Russen (met korte broek) werd gewonnen.

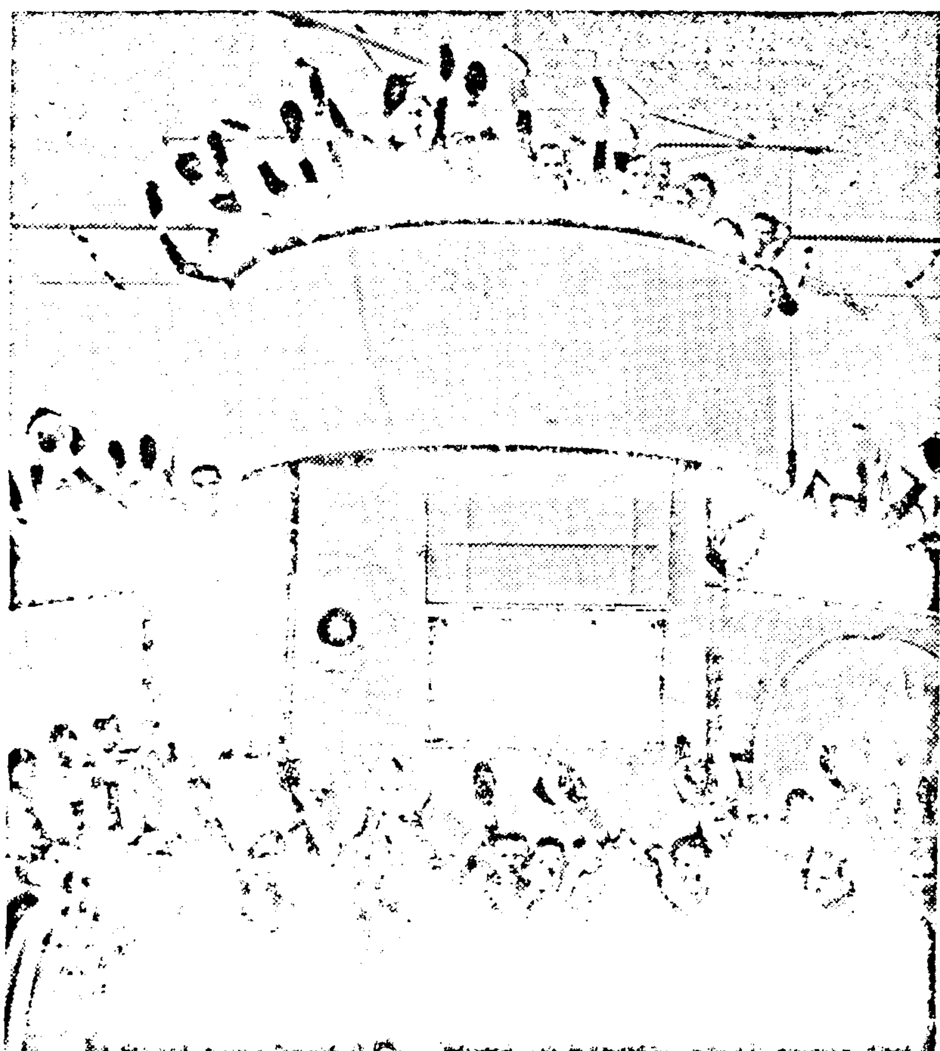
Onlusten in het Saargebied. Met de verkiezingen voor de deur, waaraan ook de Duitse partijen mee mogen doen, begint het in de Saar steeds onrustiger te worden. Bij de laatste relletjes moest de politie hardhandig optreden, terwijl achter de schermen de diplomaten het opnieuw accuut geworden Saarprobleem proberen op te lossen.

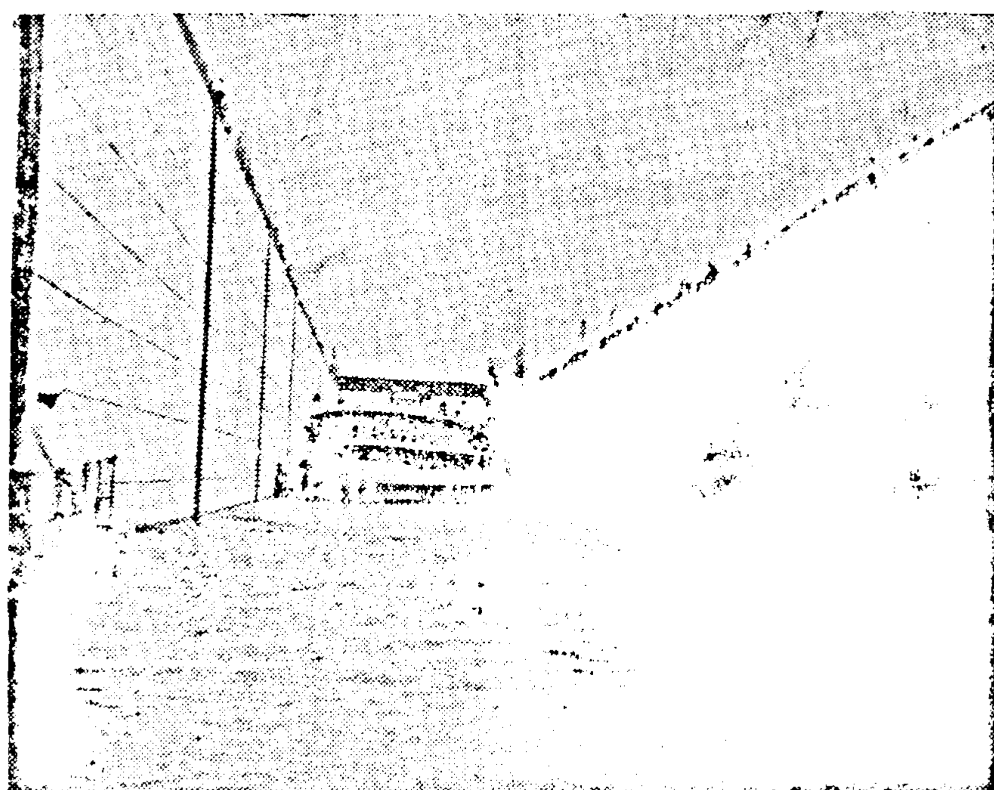
Hartjesdag in de Amsterdamse Dapperbuurt en dan werden er voor de jeugd wedstrijden in zaklopen en „hardlopen met een ei" georganiseerd. De vreugde en het enthousiasme waren natuurlijk groot. Evenals op het befaamde „Luilak" tracht men door het organiseren van feestelijkheden het vieren van deze oeroude feestdagen in goede banen te leiden en zodoende baldadigheden tegen te gaan.

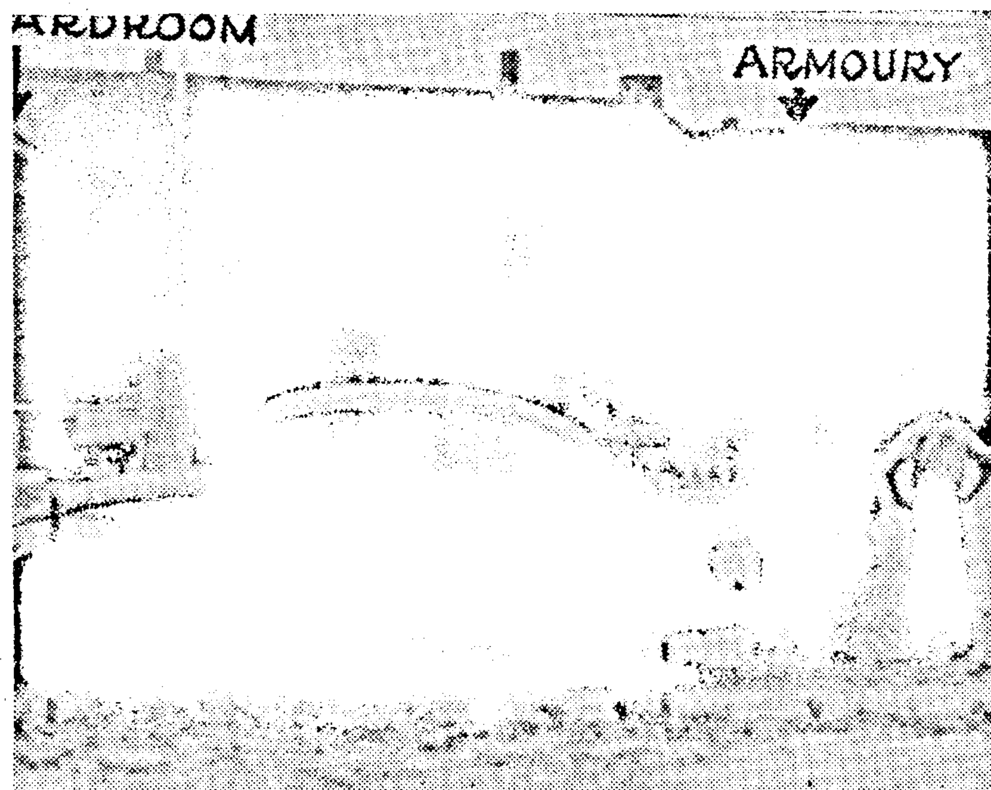
Een lid van het Ierse Republikeinse Leger spreekt een meeting te Londen toe, terwijl de speurtocht naar de rebellen die een overval op een munitiedepot ondernamen voortduurt. Dit is de 32 jarige Danny Ryan, een timmerman uit Belfast. Hij is de chef van de recruteringsafdeling van het Ierse Republikeinse Leger. We zien hem hier tijdens een propagandaspeech in Camden Town (Londen)

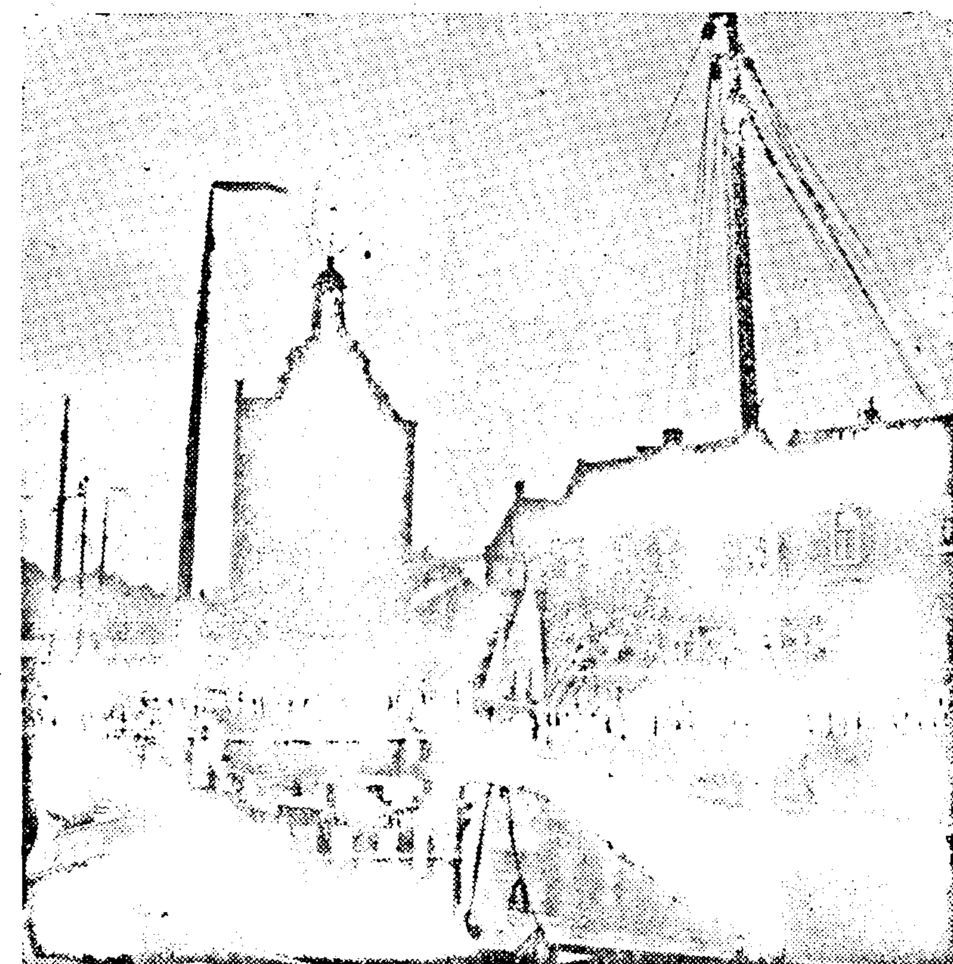
In Rotterdam is de nieuwe onderzeebootjager „Gelderland" in gebruik gesteld. Dit is de vierde en laatste onderzeebootjager uit de Klasse A., waarvan „Holland", „Zeeland" en „Noord-Brabant" reeds in dienst zijn. Commandant van het schip is de Kpt. Lt. ter Zee P. van Willigen. Een „Hoezee" door de nieuwe bemanning.

In het kader van het Wolga-Don project is in de Wolga een reusachtige sluis gebouwd. Door het omdraaien van een sleutel stelt men de 700 ton zware sluisdeur in werking. Onmiddellijk na de opening voeren volgepakte plezierboten de nieuwe sluis binnen.

Twintig rebellen van het Ierse Republikeinse Leger hebben een overval gepleegd op een Engelse wapendepot in de buurt van Reading, op 50 km afstand van Londen. Zij wisten de wacht te overmeesteren en ontvreemdden een hoeveelheid wapens en ammunitie. De foto toont een overzicht van het wapendepot. Links (guardroom) het wachthuis en rechts (armoury) de depots.

Enkhuizen 600 jaar stadsrechten en dus is er feest. Enkhuizen herbergt het zeer belangrijke Zuiderzee museum. Een kijkje in de haven, met op de achtergrond de „Drommedaris".

Field Marshal The Viscount Montgomery of Alamein heeft in Nijmegen uit handen van Burgemeester Mr. Ch. M.J.N. Hustinx de ere-penning met oorkonde van de stad Nijmegen in ontvangst genomen. De intocht van Monty in Nijmegen, met naast hem Burgemeester Hustinx.

Men neme een brug...

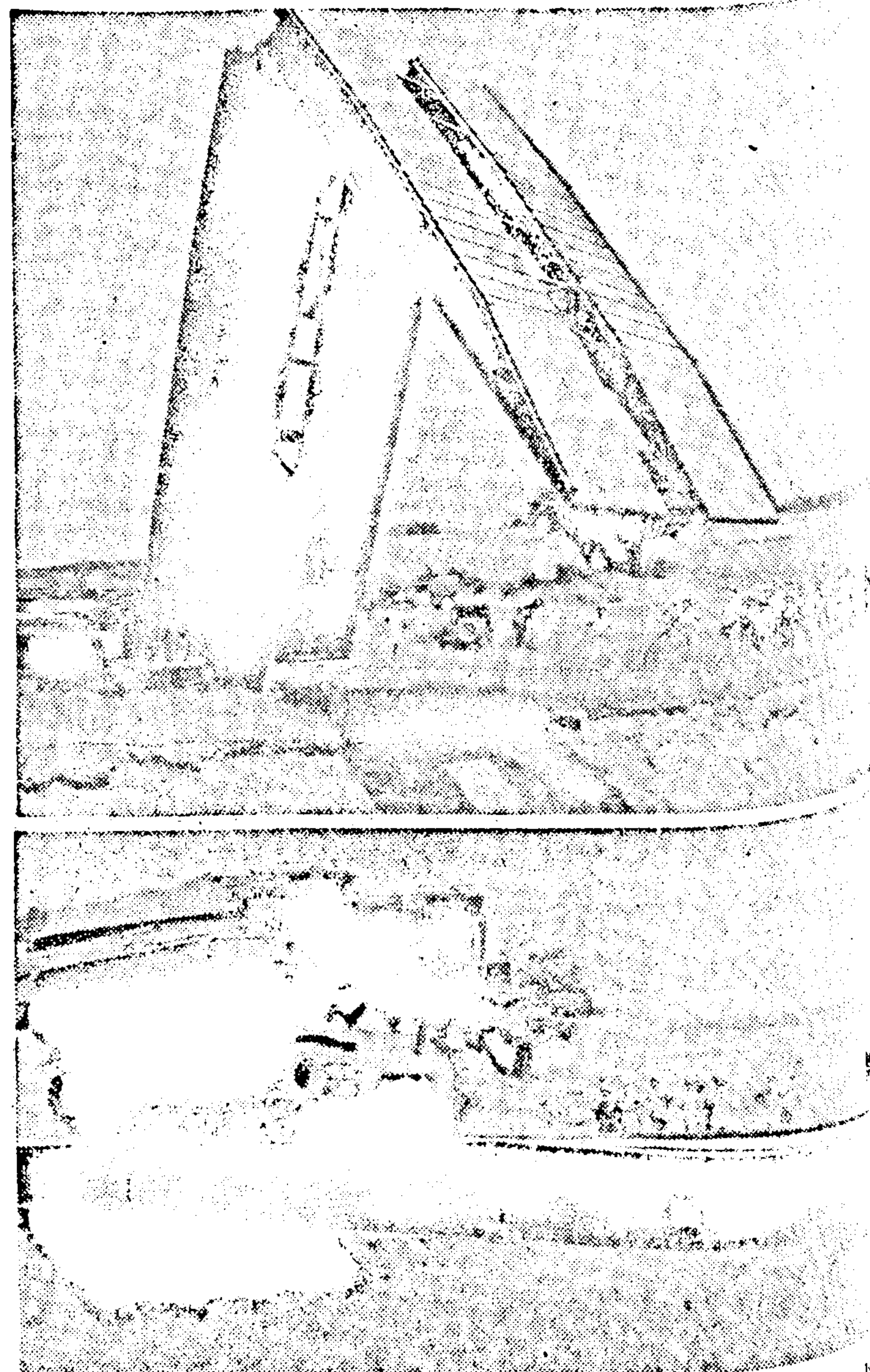

Foto boven: Een A.V.L. mobiele brug van een opleidingsafdeling van het Amerikaanse leger in Duitsland wordt, tijdens een demonstratie van de Britse uitgeruste genie, ter gelegenheid van het bezoek van Turkse en Britse ... ren vakkundig door een soort tank over een sloot gelegd. Foto onder: ... tank, waarop een ander model brug, van het type S.P.A.B., is gemonteerd, passeert de andere, juist gelegde brug. Het verschil tussen beide modellen ... dat de eerste is gemaakt, om door een tank vanaf de begane grond over een sloot te worden gelegd, terwijl de tweede wordt aangebracht door een tank die daartoe eerst zelf in de sloot rijdt en dan de brugdelen naar beide kanten uitklapt.

De West-Europese kanokampioenschappen te Zaandam, zijn weer achter de rug. Bij het dameskano 500 meter zorgde de Saarlandse Mej. Zens voor een verrassing, door dit nummer te winnen in de tijd van 2.13.2. De winnaressen op het erepodium. No. 1 en Europees kampioene werd Mej. Zens (Saar), no 2. Mej. Hellebrand (Oostenrijk) en derde mej. Amall (Frankrijk).

De jeugd van Heerlen in Nederland houdt momenteel een spektakel-concours. Onder leiding van een tambour-maitre en met veel lawaai trekt een groep deelnemers in de straten van Heerlen.

Kapitein Dros verlaat het schip

KNSM gezagvoerder neemt op gezellige receptie afscheid van zijn Arubaanse vrienden

Oranjestad. — Doordat de „Willemstad" aanvankelijk de vorige dag, later Woensdagmorgen zou binnenkomen, konden er niet veel plannen worden gemaakt om een grote party te organiseren ter gelegenheid van het afscheid van kapitein Dros, die zijn laatste reis maakte. Er werd dan ook slechts een beperkt aantal uitnodigingen uitgestuurd, aan hoofdzakelijk persoonlijke kennissen en vrienden van de kapitein. Onder hen bevonden zich de heer en mevr. L. C. Kwartsz. Hoewel het dan niet zo druk was als dit gewoonlijk het geval was ontbrak de gezellige sfeer er geenszins.

Wij waren wellicht daardoor beter in de gelegenheid een gesprek met kapitein Dros aan te knopen en hem het een en ander te vragen over zijn loopbaan.

Geboren op Texel op 28 Augustus 1895, bezocht hij na de Mulo de Zeevaartschool te Vlieland en op 8 Januari ging hij voor de eerste maal als stuurmansleerling op een K.N.S.M.-schip naar zee. Met de „Ceres" liep hij in de Oostzee op een mijn en in 1918 ging hij met de „Almelo" opnieuw er op uit. In 1924 behaalde hij zijn rang als le stuurman en kreeg op 19 October zijn benoeming tot kapitein. Zijn eerste schip was de „Baralt".

Merkwaardig was, dat hij met het schip, waarmede hij nu zijn laatste reis maakt, in 1939 — toen nog de „Socrates" — naar Nederland ging. Gedurende enkele jaren van de oorlog was hij verbindingsofficier in de rang van Lt t/z le kl. Hij werd opgeleid voor de Navy Control en werd Sea Transport Officer, later Senior Transport Officer. Na de invasie kwam hij in Frankrijk en België en werd later in Vlissingen gestationneerd.

Na de bevrijding werd kapitein Dros verbindingsofficier te Rotterdam, daarna toegevoegd aan het Havencommissariaat te Amsterdam en te IJmuiden lid van de commissie tot het teruggeven van vaartuigen. Eind 1945 kwam hij wederom in dienst van de K.N.S.M.

Dit is in het kort de beschrijving van zijn levensloop, doch met alle details kan wel een boek worden gevuld. Kapitein Dros vertelde ons nog, dat het meermalen voorkomt, dat als een gezagvoerder voor de laatste maal de telegraaf op „stop" zet, deze soms hun ontroering niet meester zijn. Hij beschouwt het echter anders. Aan alles komt een eind, ook aan de verschillende perioden, welke de mens in het leven doormaakt.

In een particulier gesprek, dat wij daarna hadden, gaf de gezagvoerder blijk het leven door en door te kennen en wij twijfelen er dan ook geen moment aan, dat hij zijn weg zal weten te vinden.

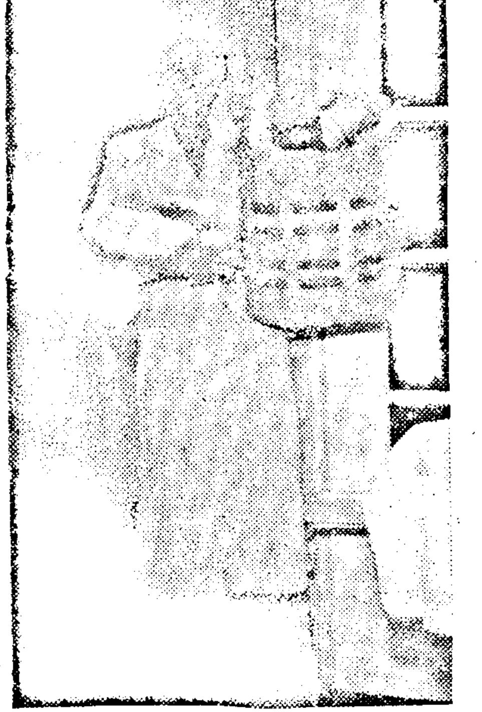
Wij wensen kapitein Dros dan ook van harte een lange en gelukkige pensioentijd toe.

Gezagvoerder R. P. Dros maakte per m.s. Willemstad zijn laatste reis en gaf aan boord een afscheids receptie. De chefkok had op buitengewone wijze voor een uitstekend koude schotel gezorgd. Van de tafel en de kapitein maakten wij nog een foto. Op de achtergrond kapitein Dros tussen de heer en mevr. H. van der Linde, alsmede de chefkok. Op de voorgrond de chef-kok-meester.

Oranjestad. — De Poolse violist Henryk Sceryng zal niet vóór 7 September op Aruba komen. Het voorgenomen concert van 30 Augustus zal derhalve geen voortgang hebben.

Travel shower

Rhoda Frigerio—Steenhuizen ontving op de „Travel Shower" vele fraaie geschenken van de dames van het C.C.A., Kunstkring, Muziekschool en A.T.C., tijdens een gezellige koffiemorgen bij mevr. Veenhuys. Hier Rhoda Steenhuizen en de basket.

Oranjestad. — Een aardige attentie hadden de dames van het C.C.A., de Kunstkring, de Muziekschool en de Aruba Trading Co. aan Rhoda Frigerio-Steenhuizen bereid, toen zij ten huize van mevr. Veenhuys een koffieuurtje aanboden. Daarbij werd Rhoda diverse geschenken aangeboden, welke zij voor de reis zou kunnen gebruiken, hetgeen een "travel shower" werd genoemd. De animo zat er al direct in en het werd een bijzonder gezellig uurtje. De gastvrouwe mevr. Veenhuys had voor een overheerlijke taart gezorgd.

Lago prijswinnaars vertrokken

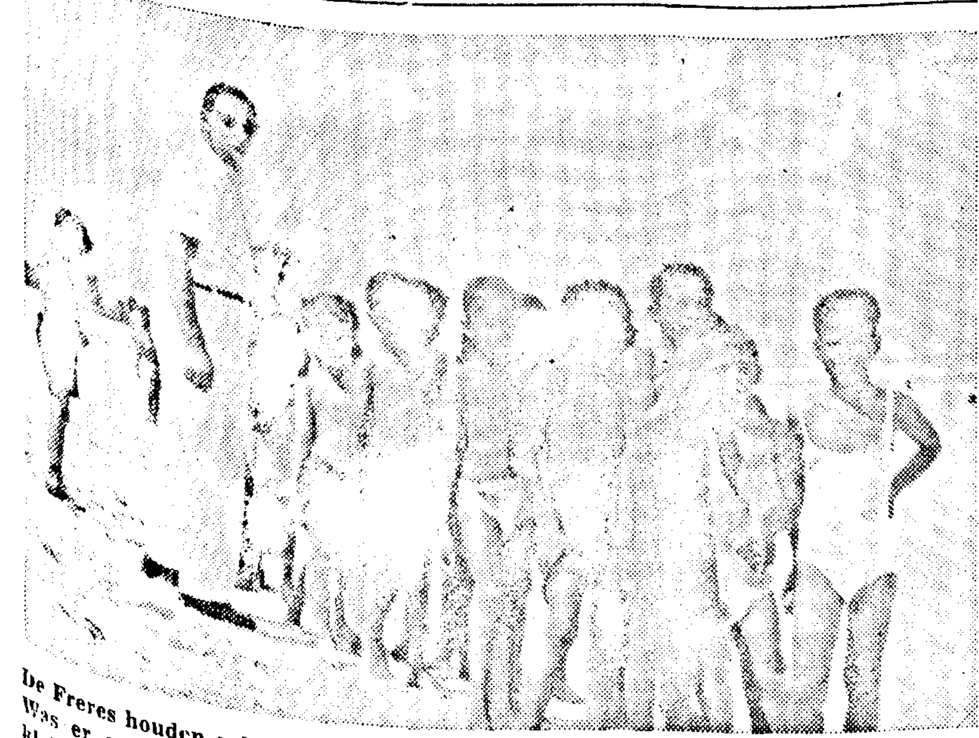
Oranjestad. — Gistermorgen vertrokken de best geslaagde Lago Vocational School leerlingen J. Noguera en E. Rodriquez naar Amerika om daar een verdere opleiding te volgen, een faciliteit, welk ieder jaar aan twee van de beste leerlingen gegeven wordt. De kosten hiervoor worden geheel door Lago gedragen. Op het vliegveld was er buitengewoon veel belangstelling.

Bestuursfuncties in Ver. Suriname verdeeld

Oranjestad. — Het bestuur van de Ver. Suriname, dat Zondag j.l. gekozen werd, verdeelde de functies als volgt: De heer Joe d'Aguiar voorzitter, E. Goedhoop secretaris, Wong A Soi penningmeester en de heren B. Baer, H. Rodriquez en E. Reeberg commissarissen. De heer J. Nunes werd tot onder-voorzitter benoemd.

Vaderlief

Oranjestad. — Aan de politiewacht te Oranjestad werd gemeld dat er een vechtpartij gaande was in de Guyabastraat bij de familie H. Patrouille ter plaatse gekomen vond S. H. op straat liggen met een gat in zijn hoofd en een buil. Hij werd voor eerste hulp naar het hospitaal vervoerd en later ter ontnuchtering ingesloten. Hij had met vrouw en kinderen gevochten.

De Freres houden ook gedurende de vacantie de kinderen zoveel mogelijk bezig. Was er eergisteren voor de grotere een zeepkistenrace, gisteren werden de kleineren naar de Pova-beach gebracht, waar zij onder toezicht van de Freres heerlijk konden ravotten en baden. Van de zee ging het netjes in de rij voor de controle, naar de bus, waar de jongens werden onthaald op een koude limonade. Van de controle maakten wij het bovenstaande plaatje.

„Voorlichting" van Venezolaans blad over onze autonomie

Het Venezolaanse dagblad „El Universal" geeft in zijn nummer van 23 Augustus jl. een staaltje van voorlichting over de Nederlandse Antillen, dat wij onze lezers niet willen onthouden. Het blad schrijft onder het opschrift: „Krachtloos Statuut. Nog steeds overheerst op Curaçao de absolute autoriteit van de Hollandse Gouverneur", van de hand van een correspondent G. Villasana het volgende:

„Nog overheerst op Curaçao de hegemonie van de Hollandse regering, ondanks het feit, dat nu reeds twintig maanden geleden het nieuwe Statuut voor de Antillen en Nederlands Guyana van kracht is. Er heerst grote ongerustheid in alle bedrijven, en speciaal op het gebied van de handel, vanwege het feit, dat nu, evenals vroeger, de overheersing van de vertegenwoordiger van de Kroon aan de dag treedt.

De toestand is behoorlijk toegespitst en op de vraag naar de mening van vooraanstaande personen op Curaçao werd geantwoord, dat de autonomie tot nog toe niets anders dan een mythe is gebleven vanwege het feit, dat het aan het volk niet is toegestaan zich te mengen in de door de nieuwe constitutie gevestigde normen, maar daarentegen doorlopend de onaangename omstandigheid het hoofd opsteekt, dat de Hollandse Gouverneur de persoon is, die zijn gezag oplegt.

Fundamenteel is het op het gebied van de handel, dat hiervan de meeste repercussie werd ondervonden, zodat vele kapitaalkrachtigen hun ondernemingen hebben ingekrompen, terwijl anderen nieuwe markten zochten, bijvoorbeeld in Venezuela. De autonomie, welke door de Kroon aan de Antillen en aan Nederlands Guyana werd toegekend, is verworven ten koste van vele jaren arbeid en met het doel, dat deze volkeren vrij zouden kunnen handelen, steeds met een vertegenwoordiger van het Rijk, maar zonder dat het vroegere regeringssysteem gehandhaafd zou blijven.

Gedurende dit kort bezoek aan Curaçao heeft de correspondent kunnen spreken met personen, die zeer nauw verbonden zijn aan de verschillende bedrijvigheden. En in meerderheid bevestigden zij de hierboven gegeven opinie."

Buenos Aires. — Door een ontploffing in de ketel van een suikerraffinaderij te Famailla, in de Argentijnse provincie Tucumán, zijn vier arbeiders gedood en zeven gewond.

Afhalen „Vacantiepost"

Emmastad. — De „Vacantiepost", die op 26 Augustus a.s. verschijnt, kan op die dag na 08.00 u. bij de groeps-leiders (4-sters) aan huis afgehaald worden.

K.Z.P. rapport

Willemstad. — De man I verzocht de Kinder & Zedenpolitie om onderhouding van een aantal jongens die op de Haitiweg stenen naar elkaar aan het gooien waren, en een van deze stenen de ruit van zijn auto had gebroken.

Vaart

California nr. Antwerpen, Willemstad nr. Aruba, Santa Teresa v. La Guayra nr. Barranquilla Eriden v. Cristobal nr. Fort de France, Fort Duquesne v. Fort de France, Daphnis v. New York, Leipzig v. Cristobal.

Een nieuwe, buitengewoon geslaagde opname van Prinses Anne van Engeland, die dezer dagen haar 5e verjaardag vierde. Ze draagt een jurkje van rose linnen, dat is afgezet met witte stroken.

Geen goede voetrem

Oranjestad. — Door een niet goed werkende voetrem botste een personenauto tegen een andere auto aan en reed daarna tegen de afrastering van de polikliniek van dr Brands. De totale schade bedroeg f. 500.—.

Nederlandse schilders zien het Italiaanse landschap

Amsterdam. — Vijf Nederlandse schilders nemen deel aan een internationale schilderijen tentoonstelling, die van 23 Augustus tot 14 September in Italië gehouden wordt. De tentoonstelling zal twee steden bezorken. Tot 6 September zijn de schilderwerken in Viareggio te bezichtigen. Van 6 tot 14 September vindt de expositie haar plaats in het gemeentehuis van Lucca.

Schilders uit 24 landen hebben schilderijen ingezonden. De tentoonstelling wordt gehouden onder de titel: "Het Italiaanse landschap gezien door buitenlandse schilders". Ongeveer 15 werken van Nederlandse, in Italië verblijvende schilders, maken deel uit van deze expositie. De namen van de Nederlandse schilders zijn: Bueno de Mesquita, Yvonne Clench-Snijders, Chris Snijders, H. J. Nieuwenkamp en Trudy Sodenkamp. Een vertegenwoordiger van de Italiaanse regering heeft de tentoonstelling in bijzijn van vertegenwoordigers van de deelnemende landen geopend.

Op 14 September worden prijzen uitgereikt door de president der Italiaanse republiek, Gronchi.

De tentoonstelling werd georganiseerd door de Centro Dell'Arte Versiliese.

Amok-maker gedood

Broadstairs. — Een lid van het Amerikaanse luchtmachtpersoneel in Engeland heeft amok gemaakt en drie mensen doodgeschoten vóór hij later, in het bijzijn van honderden vacantiegangers op de klippen van Broadstairs, in Engeland, door politie van de Amerikaanse luchtmacht werd gedood. Zijn slachtoffers waren twee Amerikanen en één Engelsman. Hij verwondde bovendien zes anderen.

Belgrado. — De Joegoslavische vice-regent Svetozar Voekmanowitsj heeft Zondag besprekingen gevoerd met Matyas Rakosi, de secretaris-generaal, van de Hongaarse Arbeiderspartij, en met Andras Hegeudues, de Hongaarse premier.

WEST-END:
„El valor de vivir"; 19.00 en 21.00 uur
INELANDIA:
„El jinette"; 19.00 en 21.00 uur
[illegible]
„Don Juan in Hell"; 20.15 uur
ARIBE:
„En tiempo de Julius Ceasar"; 20.00 uur
REX:
„Daughter of Don Q." 20.00 uur
ROYAL:
„Sensation hunter"; 20.00 uur
SUFFISANTTHEATER:
„El aguila negra"; 20.00 uur

APOTHEKEN:
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrobanda door Botica Americana. Bredestraat 159. tel: 23636, in Punda door Botica Moderna, Bredestraat 39. tel: 11854

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel. 2309

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 27 Aug. 12.00 A. J. v.d. Bos St. Michiel 20. J. D. tel. 4384

Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
C. P. Riegman tel. 4550

C.S.M.

Rederij:
C. E. van den Pol tel. 2570

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 2551
van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO.
„Affair in Monte Carlo".

Medische erfelijkheid en de eugenetica

(Van een medische medewerker)

Reeds in de vroegste oudheid wist men, dat bepaalde eigenschappen van lichamelijke en geestelijke aard alsook ziekelijke afwijkingen bij de mens erfelijk zijn. Terecht maar vaak ook ten onrechte beriep men zich op deze erfelijkheid, en dat was dan een dooddoener, want men kon toen nog geen wetmatigheden in die erfelijkheid ontdekken. Nadat Johann Gregor Mendel in 1865 de fundamentele wetten der erfelijkheid formuleerde, duurde het nog ruim vijf en dertig jaren voordat de wetenschappelijke wereld er zich werkelijk voor ging interesseren, en pas in de laatste drie decennia werden de principes van Mendel toegepast op de mens in zoverre deze ziekte en gezondheid betreffen.

In de tuin van het Augustijnenklooster te Brunn, waar Mendel monnik was en later prior werd, heeft hij jaren lang proeven gedaan om inzicht te krijgen in de wijze, waarop de overerving bij planten geschiedt. Toen Mendel in het natuurkundig gezelschap van zijn woonplaats de resultaten van zijn experimenten mededeelde, kon geen der aanwezigen bevroeden, dat Mendel's inzichten een revolutie in de erfelijkheidsleer zouden ontketenen, welke eveneens voor de kennis van dieren en mensen van grote betekenis zou worden geacht.

Welkome publicatie van dr. Deraemaeker

Speciaal wat betreft de erfelijkheid bij de mens bleken de heren geleerden het al spoedig oneens. In het conservatieve kamp maakte men bezwaar tegen de generalisering van de Mendelse wetten, omdat de ontdekker slechts een regelmaat had weten te ontdekken in het erfelijkheidsverloop van bastaardkenmerken, en omdat men allerlei hulphypothesen (o.a. de mutatieleer) moest opstellen om het erfelijkheidsprobleem van de **verworven** eigenschappen tot een voorlopige oplossing te brengen. Bovendien zagen de erfelijkheidsonderzoekers bij de mens zich geplaatst voor twee grote moeilijkheden: de lange levensduur van de mens en het geringe aantal kinderen. Sedert het begin der jaartelling hebben niet meer dan zestig geslachten geleefd. Wil men een gelijk aantal generaties van een menselijke stamboom vergelijken met die van een vliegenpaar, dan bestrijkt eerstgenoemde stamboom een tijdvak van twintig eeuwen, terwijl de vliegen iets meer dan een jaar nodig hebben. Na tien dagen heeft één vliegenechtpaar duizenden nakomelingen, het gemiddelde kindertal van één mensenpaar is hiermede vergeleken onnoembaar klein. Waarmee maar gezegd wil zijn, dat een systematisch erfelijkheidsonderzoek bij de mens niet meevalt, nog afgezien van het feit, dat een menselijke „reincultuur" alleen een theoretisch punt van uitgang kan zijn. Dit alles — o.a. gevonden in „Erfelijkheid bij de Mens en Eugenetiek" van Dr. M. A. van Herwerden — neemt niet weg, dat de wetten van Mendel in grote trekken toch ook wel voor de mens bruikbaar zijn, mits met de grootst mogelijke voorzichtigheid gehanteerd en zonder de schijn van absolute geldigheid.

Uitgaand van de waarde der Mendelse principes voor de menselijke erfelijkheidsleer, schreef Dr. R. Deraemaeker een boekje over de „Sociale aspecten der medische erfelijkheid" x), zulks ten gerieve van de studenten in de geneeskunde, die over dit onderwerp op de universiteit slechts weinig te horen krijgen. De erfelijkheidsleer wordt in de meeste medische faculteiten wel gedoceerd maar is facultatief gesteld en geen examenvak. De prae-klinische student heeft doorgaans weinig belangstelling voor deze stof. Deze stand van zaken is betreurenswaardig te noemen! De klinici raken er steeds dieper van overtuigd, dat zorgvuldige anthropogenetische navorsingen op den duur kunnen leiden tot de ontsluiering van mysteries rondom talrijke veel voorkomende en ernstige ziektebeelden. De zakelijke en compacte publicatie van Dr. Deraemaeker is daarom er welkom en wordt dan ook in veler handen gewenst ter bestudering. Het is een inleiding, waarop kan worden voortgeborduurd. Vanzelfsprekend komt de Belgische auteur midden in de eugenetica terecht, zijnde een actueel sociaal aspect van de medische erfelijkheid.

Eugenetica zou men kunnen noemen de leer der welgeborenheid. In 1779 schreef de Duitse arts Peter Frank al over inteelt, ontaarding en bevolkingspolitiek. Maar de term eugenetica als wetenschappelijk begrip werd geïntroduceerd door Francis Galton. In zijn geschrift „Inquiries in Human Faculty" (1883) definieerde hij eugenetica als de studie van de werkingen in sociaal verband, die de erfelijke eigenschappen van toekomstige geslachten, zowel in geestelijk als in lichamelijk opzicht, kunnen verbeteren of verslechteren. Galton vroeg zich af wat wij kunnen doen voor het behoud van de gunstige en voor de uitschakeling van de ongewenste eigenschappen. Zonder de levensvoorwaarden over het hoofd te zien aanvaardde hij de erfelijkheidsleer als biologische fundering van een sociaal vraagstuk. (Dat over deze biologische fundering het laatste woord nog niet gezegd is, werd in het bovengeschrevene terloops aangestipt en moet hier verder onbesproken blijven.)

Zij, die na Galton kwamen en hun gedachten lieten gaan over de verbetering van de erfelijke aanleg van de mens, wierpen zich op de studie van tweeërlei eugenetica: de negatieve en de positieve. De **negatieve eugenetica** kant zich tegen alle erfelijke afwijkingen: de **positieve eugenetica** beoogt eigenschappen aan te kweken, welke als gunstig voor de samenleving worden gezien.

De berucht geworden Nazi-maatregelen tot zuivering van het Arische „ras", bestaande uit sterilisering en liquidering van erfelijk belasten, zou men kunnen rekenen tot de negatieve eugenetica, en hebben deze tak van wetenschap in discrediet gebracht. Ook elders in de wereld is het niet ongebruikelijk de dragers van een voor het nageslacht gevaarlijke erfmassa van de voortplanting uit te sluiten door een operatieve ingreep. Volgens Deraemaeker mogen we van een ver doorgedreven sterilisatie-politiek niet verwachten, dat hierdoor de erfelijke afwijkingen uit de wereld worden geholpen. Velen zijn dragers van dergelijke eigenschappen zonder dat dit uiterlijk kenbaar is. Moreel gezien lijkt het beter om bijvoorbeeld de lijders aan ernstige geestelijke minderwaardigheid van hereditaire aard te isoleren dan om hen te steriliseren. Economisch gezien komt dit ongeveer op hetzelfde neer, want deze patiënten zijn veelal inproductief. Alvorens de gedachtengang af te ronden — overigens zonder deze uit te putten, want over de negatieve eugenetische maatregelen zijn de acten voorlopig nog niet gesloten — een enkel woord over positieve eugenetica.

Het is bekend, dat de zonen en dochters van de Egyptische pharao's onder elkaar huwden: Deze traditie zou gegrond zijn op de overtuiging dat het koninklijke „bloed" en de

JOHANN GREGOR MENDEL

daarmee verbonden edele karaktertrekken niet gemengd zou worden met extra-familiaire elementen. Over nadelige gevolgen van deze inteelt wordt nergens gerept. Dr. Van Herwerden haalt in haar boek gelijkluidende voorbeelden aan, te weten de Inca's en de bevolking van Schokland. Ook hier werden geen ontaardingsverschijnselen aangetoond, integendeel! Inteelt is echter in gemeenschappen waar dragers van recessieve ziekelijke eigenschappen aanwezig zijn, wel degelijk funest. Een zo groot mogelijke spreiding van deze erfelijk belasten is derhalve zeker aangewezen. In het algemeen moeten daarom huwelijken tussen bloedverwanten worden ontraden en echte isolaten dienen te worden geïnfiltreerd. (Isolaten zijn gemeenschappen, welke door omstandigheden van geografische, sociaal-culturele, religieuze of ziekelijke aard gesloten blijven). Deze twee voor de hand liggende adviezen op het gebied van de positieve eugenetica zullen ongetwijfeld enig gunstig effect kunnen sorteren. Men bedenke echter, dat een huwelijk buiten de familie onderlinge verwantschap niet volkomen uitsluit. Dr. Van Herwerden merkt op, dat twee West-Europese huwelijkscandidaten veel kans lopen binnen de laatste twaalf eeuwen gemeenschappelijke voorouders te hebben gehad.

Een argument om de gehele discussie over de waarden der eugenetica als schijnbaar zinloos te staken, lees ik in „Philosophische Propädeutik der Medizin" (1955) van dr. Albert Niedermeyer. Deze professor in de pastorale geneeskunde wijst er op, dat het idee om de mensheid van alle erfelijke symptomen ener lichamelijke en geestelijke minderwaardigheid te bevrijden slechts kan opkomen in het brein van hen, die het probleem van erfzonde niet in zijn totale diepte en draagwijdte begrijpen. Met andere woorden: dat wat Adam en Eva met hun tweetjes voor het nageslacht bedorven hebben, de ontwrichting van de volmaakte menselijke natuur, kan niet en nooit door menselijke ingrepen ten volle worden gecorrigeerd.

Deze bedenking heeft Galton geen parten gespeeld. Zijn oorspronkelijk standpunt mag nochtans bij uitstek humaan worden genoemd. Men kan hieraan toevoegen: indien het een edel streven is elk afzonderlijk menselijk individu op alle mogelijke wijzen tegen ziekte en dood te beschermen, dan zijn ook de eugenetici in hun doelstellingen te prijzen, waar zij toch de toekomstige mens voor ellende en gebreken willen behoeden. Wij behoeven niet te berusten in de progressieve disharmonie van de natuur onder het motto: het heeft zo moeten worden, en het zal onze tijd wel duren. Er is wel degelijk reden en plaats voor maatregelen, welke deze voortgang stuiten, zonder onmiddellijk onze toevlucht te nemen tot wettelijke fixaties van negatief-eugenetische bepalingen. Op hoeveel bezwaren de practische doorvoering van een eugenetische maatregel stuit, is wel gebleken uit de polemieken rond het geneeskundig onderzoek voor het huwelijk. Voorlopig moet de gebruikmaking van eugenetische conclusies beperkt blijven tot de intimiteit van de doktersspreekkamer en eventuele adviesbureaux.

(x). Katholieke Vlaamse Hogeschooluitbreiding, Jaargang XLIX, No. 1, Verhandeling 438, Uitg. N.V. Standaardboekhandel, Antwerpen, 1955.

Ook spanning in Brazilië

Vrees voor staatsgreep op verjaardag van Vargas' dood

Rio de Janeiro. — In geheel Brazilië werden gisteren, de verjaardag van de zelfmoord van president Vargas het vorig jaar, de politie en troepen paraat gehouden, maar tot de namiddag werden geen incidenten gemeld. De regering was bang, dat demonstraties zouden leiden tot een mogelijke militaire staatsgreep.

In de voornaamste steden verbood de politie het houden van optochten ter nagedachtenis aan de voormalige dictator, die zich een jaar geleden in het presidentiële paleis doodschoot, nadat het leger hem tot aftreden had gedwongen. De enige plechtigheid, die in de hoofdstad werd toegestaan, vond gisteravond plaats. Tegenover het standbeeld van Vargas voor het gebouw van de Senaat in het centrum van de stad werd een Ave Maria gezongen en kaarsen aangestoken. De oorzaak van de huidige spanning in het land is de presidentsverkiezing in October aanstaande. Het leger zou bevreesd zijn voor de vermoedelijke verkiezing van Juscelino Kubitschek, oud-gouverneur van de staat Minas Gerais, welke de „terugkeer van het corrupte regiem" van Vargas en een nieuwe „neiging tot het communisten" zou inluiden.

New York. — De Verenigde Naties zullen op 30 September a.s. het verdelen van hulpgoederen in Zuid-Korea, dat tot nu toe geschiedt door functionarissen van de Verenigde Naties, overdragen aan functionarissen van Zuid Korea.

Interzonaal schaaktournooi

Gothenburg. — In het interzonaal schaaktournooi te Gothenburg werden de afgebroken partijen uitgespeeld. De uitslagen luiden:

Unzicker — Bisguier remise; Rabar — Sliwa 0-1; Najdorf — Guimard 0-1; Stahlberg — Panno remise; Medina — Unzicker remise; Pilnik — Fuderer 1-0 Bisguier — Stahlberg 0-1.

Na de zesde ronde heeft Bronstein nog steeds de leiding met 4 punten uit 5 partijen. Nummer 2 en 3 zijn Ilivitzky en Panno, ieder met 4 punten uit 6 partijen; 4 is Geller met 3 1/2 pnt uit 4 partijen.

Donner, die Nederland vertegenwoordigt, deelt de 17e plaats met Unzicker en heeft 2 punten uit 6 partijen.

Calcutta. — De Calcutta-express is 200 km ten Noorden van Calcutta op een menigte werkloze vluchtelingen ingereden, die zich had neergezet op de spoorlijn uit protest tegen een vermeende achterstand bij de uitbetaling van de ondersteuning. Zes betogers kwamen om en acht werden gewond.

Amerikaanse rechtbank verbiedt bokswedstrijden tussen kleurlingen en blanken

New Orleans. — Een arrondissements rechtbank te New Orleans heeft het reglement onderschreven van de athletiekcommissie van de staat Louisiana waarbij bokswedstrijden tussen blanke boksers en kleurlingen worden verboden.

De rechtbank deed deze uitspraak in een geding dat Joe Brown een kleurling lichtgewicht uit New Orleans, aanhangig had gemaakt tegen de athletiekcommissie, Brown had geëist dat het verbod voor "gemengde" bokswedstrijden zou worden opgeheven.

Een overeenkomstig geding is door een andere kleurling bokser uit New Orleans, de halfzwaargewicht, Joe Dorsey, aanhangig gemaakt bij de federale rechtbank. Dorsey verklaart dat het verbod zijn verdiensten beperkt tot 600 dollar per jaar. Hij zou naar zijn zeggen 10.000 dollar kunnen verdienen indien hij tegen blanke boksers mocht uitkomen.

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van landbouw heeft bekend gemaakt dat de plattelandsbevolking eind Maart 22.158.000 zielen omvatte of wel 13,5% van de totale bevolking van de Verenigde Staten. Ten opzichte van 1950 betekent dit een daling van 3.000.000. Een reeds lang durende dalende tendens wordt hiermede voortgezet.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

105 Inmiddels heeft het groepje van Eric het paardenspoor gevolgd. Halfra, die altijd in de voorste gelederen te vinden is, sukkelt zwijgend achteraan en een meent Eric, die hem nu en dan bezorgd gadeslaat, hem te zien wankelen. Wij wil naar hem toesnellen om hem te ondersteunen. doch en angstige uitroep van Orm leidt hem af. „Ik-ik- wil niemand ongerust maken, hoor", stamelt hij, „maar ik heb zo'n idee, dat dat een lijk is Oei, en daar ligt er nog een". En op een sukkeldrafje loopt de morsige vooruit terwijl Eric en de anderen verbaasd en verontrust naar de dode Nomaden staren. „Hier moet kort geleden een kamp geweest zijn", merkt Eric op, terwijl hij wijst op de vele verwarde sporen in de sneeuw en de resten van een vuurtje, waarvan de as nog nagloeit. De mannen proberen de verschillende sporen te volgen en plotseling doen zij een gruwzame ontdekking. Roerloos, reeds half bedekt door de opstuivende sneeuw, liggen nog vier Nomaden, die door pijlen om het leven zijn gekomen. Een bang voorgevoel bekruipt Eric en zijn onrust wordt nog groter, als hij iets verderop nog twee lichamen ontwaart. Een haastig onderzoek wijst uit, dat deze laatsten door zwaardhouwen geveld zijn en met stijgende angst vraagt de Noorman zich af, wat hier gebeurd kan zijn. Er is geen spoor van een tegenstander te bekennen, doch Eric beseft, dat het niemand anders dan Thorkell geweest kan zijn. Maar waar is dan de oude vechtjas gebleven? En Kohorr! Heeft hij zich met zijn kostbare last bij zijn makkers aangesloten of heeft Erwin wellicht reeds het gelag betaald voor Thorkell's drieste poging, de sluwe kinderrover te achterhalen? Radeloos laat de Noorman een ogenblik het hoofd zakken. Waar is Erwin? Waar is Kohorr? Waar kan hij Thorkell vinden? en dan...... Plotseling verstart Eric.

Strak staart hij naar een punt in de sneeuw, vlak bij de lichamen van de Nomaden. Duidelijk tekenen zich daar de voetstappen van een knaap. Maar wat Eric het meest verontrust is het bloedspoor, dat zich als een helder rode ketting tussen de voetafdrukken slingert.

Grootse manifestatie in het Rifstadion op 18 October a.s.

Op Dinsdagavond 18 October a.s. om 20.45, zullen in het Rifstadion een feestelijke betoging en demonstraties door alle sport- en jeugdverenigingen op Curaçao, gecombineerd met fakkeloptocht onder schijnwerpers worden gehouden voor H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernard.

Alle bij de sportbonden op Curacao aangesloten verenigingen zullen via hun bond een uitnodiging voor deelneming aan deze manifestaties ontvangen.

Clubs en verenigingen die niet aangesloten zijn bij een bond en toch willen deelnemen aan bedoelde manifestaties, worden verzocht zich vóór 9 September a.s. in verbinding te stellen met de heer:

PH. J. EVERTSZ - Helfrichplein no. 2 - Telefoon 11967 na 4.30 p.m. 11782.

of met de heer:

D. S. de WINDT - Joh. van Walbeeckplein no. 13 Tel. 12016 (kantoor) na 4.30 p.m. 12929.

Eisen voor deelneming:

a) eenvormige clubcostuums.
b) geen kinderen beneden 12 jaar.